

Real
ਦੇਸੀ ਦਾਈਮਜ਼ Desi Times
www.desitimes.ca ਹਫਤਾਵਾਰੀ

514-638-2222, 514-629-0000

Bonne Fête de l'indépendance de l'Inde !

VOS DÉPUTÉS FÉDÉRAUX LIBÉRAUX TIENNENT
À SOULIGNER CETTE DATE IMPORTANTE

Happy Indian Independence Day!

YOUR FEDERAL LIBERAL MPs WISH TO
HIGHLIGHT THIS IMPORTANT DATE

ANJU DHILLON
DÉPUTÉE / MP
Dorval – Lachine – LaSalle
Anju.Dhillon@parl.gc.ca
(514) 639-4497

FAYÇAL EL-KHOURY
DÉPUTÉ / MP
Laval – Les Îles
Faycal.El-Khoury@parl.gc.ca
(450) 689-4594

HON. STEVEN GUILBEAULT
DÉPUTÉ / MP
Laurier – Sainte-Marie
Steven.Guilbeault@parl.gc.ca
(514) 522-1339

ANTHONY HOUSEFATHER
DÉPUTÉ / MP
Mont-Royal / Mount Royal
Anthony.Housefather@parl.gc.ca
(514) 283-0171

HON. MÉLANIE JOLY
DÉPUTÉE / MP
Ahuntsic-Cartierville
Melanie.Joly@parl.gc.ca
(514) 383-3709

NATILIEN JOSEPH
DÉPUTÉ / MP
Longueuil – Saint-Hubert
Natilien.Joseph@parl.gc.ca
(450) 928-4778

ANNIE KOUTRAKIS
DÉPUTÉE / MP
Vimy
Annie.Koutrakis@parl.gc.ca
(450) 973-5660

EMMANUELLA LAMBROPOULOS
DÉPUTÉE / MP
Saint-Laurent
Emmanuella.Lambropoulos@parl.gc.ca
(514) 335-6655

PATRICIA LATTANZIO
DÉPUTÉE / MP
Saint-Léonard – Saint-Michel
Patricia.Lattanzio@parl.gc.ca
(514) 256-4548

CARLOS LEITÃO
DÉPUTÉ / MP
Marc-Aurèle-Fortin
Carlos.Leitao@parl.gc.ca
(450) 622-8858

MARIE-GABRIELLE MENARD
DÉPUTÉE / MP
Hochelaga – Rosemont-Est
Marie-Gabrielle.Menard@parl.gc.ca
(514) 201-8608

BIENVENU-OLIVIER NTUMBA
DÉPUTÉ / MP
Mont-Saint-Bruno – L'Acadie
Bienvenu-Olivier.Ntumba@parl.gc.ca
(450) 922-7900

ABDELHAQ SARI
DÉPUTÉ / MP
Bourassa
Abdelhaq.Sari@parl.gc.ca
(514) 323-0980

ERIC ST-PIERRE
DÉPUTÉ / MP
Honoré-Mercier
Eric.St-Pierre@parl.gc.ca
(514) 353-5882

SAMEER ZUBERI
DÉPUTÉ / MP
Pierrefonds – Dollard
Sameer.Zuberi@parl.gc.ca
(514) 624-5725

ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਪਾਰਕ ਗੱਲਬਾਤ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ

ਟੋਰਾਂਟੋ: ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਵਪਾਰ ਮੰਤਰੀ ਡੋਮਿਨਿਕ ਲੇਬਲੈਂਕ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵਣਜ ਸਕੱਤਰ ਹਾਵਰਡ ਲੂਟਨਿਕ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਨੇਡਾ-ਅਮਰੀਕਾ ਵਪਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਤ-ਵਪਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਮਰੀਕੀ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀ-ਟੈਰਿਫ਼ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਮਾਨ 'ਤੇ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਰਿਫ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਵਪਾਰਕ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੈਨੇਡਾ

ਨੇ ਸਟੀਲ, ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ, ਤਾਂਬਾ ਅਤੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਰਯਾਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ-ਉਪਾਅ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ਼ ਹਟਾਏ ਹਨ। ਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਟਰੰਪ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਪਾਰ, ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਨਵੇਂ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਵਪਾਰਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੇਬਲੈਂਕ ਦੀ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਫੇਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ

ਸੰਭਵ ਸੌਦਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਲੇਬਲੈਂਕ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਆਟੋਜ਼ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਰਿਫ਼ ਸਮੇਤ ਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੌਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਸਾਂਝੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉਦਯੋਗ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਪਾਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਥਲਿਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਖੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ, 2 ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਕਈ ਜ਼ਖਮੀ

ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਥਲਿਕ ਸਕੂਲ ਦੀ ਚਰਚ 'ਚ ਹੋਈ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿੱਚ 2 ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ 17 ਹੋਰ ਲੋਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਪੁਲਿਸ ਚੀਫ਼ ਬਰਾਇਨ ਓ'ਹੈਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਰੇ ਗਏ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀ ਉਮਰ 8 ਸਾਲ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ 10 ਸਾਲ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੂਟਰ ਵੀ ਹਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਮਲਾ ਐਨਨਸੀਏਸ਼ਨ ਚਰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਹੀ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਈਫਲ, ਸ਼ਾਟਗਨ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ। ਓ'ਹੈਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਮਲਾ ਨਿਰਦਈ

ਅਤੇ ਕਾਇਰਾਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲੀਆਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਉਮਰ 20ਵਿਆਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਚਰਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਹਮਲਾ ਇਕੱਲਾ ਵਾਪਰਿਆ ਘਟਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਰ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਹੋਰ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਛੇ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਚਰਚ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ

ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ। ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 14 ਬੱਚੇ ਹਨ। ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੇਅਰ ਜੈਕਬ ਫਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਅੱਤ ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਥਾਂ ਤੇ ਮਿਲਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਭਾਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਟਿਮ ਵਾਲਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਨੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਚ ਸਕੂਲ 1923 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੀ-ਕਿੰਡਰਗਾਰਟਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਹਾਦਸੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 8:15 ਵਜੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰਾ ਬੀਨਮੈਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਥੋਂ 2014 ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਈ-ਸਕੂਟਰਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਡਰਨ ਲਗੇ ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਡਾਕਟਰ

ਟੋਰਾਂਟੋ: ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੇ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸ਼ਖ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਡਾ. ਸਟੀਵਨ ਫ 'ਰਾਈਡਮੈਨ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਤੇ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਵਾਰੀ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਹਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਫਰਾਈਡਮੈਨ ਨੇ CTV Your Morning ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੇਜ਼, ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਾਹਨ ਹਨ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਹੈਲਥ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਈ-ਸਕੂਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 32 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 375 ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 498 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ

ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ, ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਫਰੈਕਚਰ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ, ਪਸਲੀਆਂ, ਗੋਡੇ, ਪੇਡੂ ਅਤੇ ਕੂਹਣੀਆਂ ਵਰਗੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਫ 'ਰਾਈਡਮੈਨ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਈਕ੍ਰੋਮੋਬਿਲਿਟੀ ਡਿਵਾਈਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈ-ਬਾਈਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਕਿਫਾਇਤੀ ਵਿਕਲਪ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਓਨਟਾਰੀਓ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਲਈ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਮਰ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਹੈਲਮੇਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੋਵਾ ਸਕੋਸ਼ੀਆ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਦੋਂ ਆਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟੋਰਾਂਟੋ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਅਤੇ ਈ-ਬਾਈਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਆਪੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਟਰੰਪ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਆਯਾਤ 'ਤੇ 50% ਟੈਰਿਫ਼ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਕੀਮਤਾਂ 'ਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਵਾਧਾ

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ਼ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਕੇ 50% ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਮਰੀਕੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਮਸਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਤੱਕ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬੁੱਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਭਾਰੀ ਟੈਰਿਫ਼ ਵਾਧਾ ਟਰੰਪ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਵਪਾਰਕ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੱਲ ਰਹੇ ਯੂਕਰੇਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਰੂਸੀ ਤੇਲ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੇ 2024 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ 85 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕਾਜ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਟੈਰਿਫ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘਟਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਗਲੋਬਲ ਟ੍ਰੇਡ ਰਿਸ਼ਰਚ ਇੰਨੀਸ਼ੀਏਟਿਵ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਨਿਰਯਾਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2026 ਵਿੱਚ 50 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਖੇਤਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੋਜਨ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਝੀਂਗਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ

ਸਪਲਾਇਰ ਭਾਰਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕਵਾਡੋਰ, ਵੀਅਤਨਾਮ ਅਤੇ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮਸਾਲੇ ਉਦਯੋਗ, ਜੋ ਕਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਤਪਾਦਾਂ

ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਇਸ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਵੀਅਤਨਾਮ ਅਤੇ ਕੀਨੀਆ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਅਮਰੀਕੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੱਪੜਾ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ

ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਕੀਮਤ ਲਾਭ ਘੱਟਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਪਲਾਇਰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਮੰਦੀ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ

ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਲਈ ਉੱਚੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹਨ, ਟੈਰਿਫ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਫਰਨੀਚਰ, ਬਿਸਤਰਾ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਭਾਰਤੀ ਕਾਰਪੇਟ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗ ਮਾਹਰ ਵਿਆਪਕ ਗਲੋਬਲ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੈਰਿਫ਼ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਤਨ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਨਿਰਯਾਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕੱਲੇ ਰਤਨ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ 175,000 ਨੌਕਰੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ, ਸੈਮੀਕੰਡਕਟਰ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਰਟਫੋਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਫਿਲਹਾਲ ਛੋਟੇ ਹਨ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟਰੰਪ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਟੈਰਿਫ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਨਿਰਯਾਤ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣਗੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ‘ਆਪ’ ਵਿਧਾਇਕ

ਮੁਸੀਬਤ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ: ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕੈਬਨਿਟ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਹਿਰ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ‘ਆਪ’ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਸੰਕਟ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਉਧਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਟਰ ਰਿਸੋਰਸਜ਼ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਜ ਮਾਧੋਪੁਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਥੇ ਲੰਘੇ ਕੱਲ੍ਹ ਟੁੱਟ ਗਏ ਤਿੰਨ ਗੇਟਾਂ ਅਤੇ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਧੋਪੁਰ ਤੋਂ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੰਘੇ ਦਿਨ ਜੋ ਤਿੰਨ ਗੇਟ ਟੁੱਟ ਕੇ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਹੈਡਵਰਕਸ ਦੇ ਕੁੱਲ 54 ਗੇਟ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੰਡਰਾਤ ਹੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸ਼ਾਹਪੁਰਕੰਢੀ ਡੈਮ ਦਾ ਹੈਡ ਹੈਗੂਲੇਟਰ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਵੀ ਰਣਜੀਤ

ਸਾਗਰ ਡੈਮ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਝੀਲ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਹੀ ਨਵੇਂ ਹੈਡ ਹੈਗੂਲੇਟਰ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਨਹਿਰਾਂ (ਯੂਬੀਡੀਸੀ ਹਾਈਡਲ ਤੇ ਐਮਬੀ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ) ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮਾਧੋਪੁਰ ਹੈਡਵਰਕਸ ਰਾਹੀਂ ਛੋਟੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਅਤੇ ਚਮੇਰਾ ਡੈਮ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਪਾਣੀ ਹੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਰਣਜੀਤ ਸਾਗਰ ਡੈਮ ਦੀ ਝੀਲ ਅੰਦਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ 525.150 ਮੀਟਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਮੇਰਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਝੀਲ ਵਿੱਚ 61 ਹਜ਼ਾਰ 831 ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਡੈਮ ਤੋਂ 73 ਹਜ਼ਾਰ 936 ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਮਾਧੋਪੁਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੌਕਾ

ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਲਖਨਪੁਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਪੁਲ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੋਰਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਥੇ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਐਨੀਮਲ ਹਸਬੈਂਡਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਥੇ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਦੋ ਪੁਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਲ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਾਧੋਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜੰਮੂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਕਰੀਬ 2-3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟਰੈਫਿਕ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਓਨਟਾਰੀਓ ਬਿੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟਿੰਗ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਏਗਾ : ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਫੋਰਡ

ਓਂਟਾਰੀਓ : ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਡੱਗ ਫੋਰਡ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਓਨਟਾਰੀਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਲਤੂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਜਨਤਕ ਰੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸਲਬਲੋਅਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਲੰਡਨ ਦੇ ਲਾਸਨ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ ਵਿਖੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਖੋਜ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੋਰਾਂਟੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਿਵ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਖੋਜਕਰਤਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀਬਨਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਨੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੋਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਫੋਰਡ ਨੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿੱਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ - ਬਿੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ - ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਚੁਹਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਚੁਹਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਪਰ ਇਹ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ।

ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇਪਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕੀਵ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਰੂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਫੌਜਾਂ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੋਲੋਦੀਮੀਰ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਫੌਜ ਇਕੱਲੀ ਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਆਪਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਯੂਕਰੇਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਡੂੰਘੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨੀ ਡਾਇਸਪੋਰਾ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ? ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਕੈਨੇਡਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ

ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਡਰੋਨ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਨੇ ਕਾਰਨੀ ਦਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਦੌਰਾ ਕਿਹਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰੋਨਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕੀਵ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀਵਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ

ਸੈਨਿਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ।

ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੌਜ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮਨੋਬਲ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰੂਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੌਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲਗਭਗ 1,000 ਸੈਨਿਕ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਗਭਗ 500 ਯੂਕਰੇਨੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਗਠਜੋੜ ਵਧਦੇ ਵਿਸਥਾਰਵਾਦੀ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਕਟਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਰਣਨੀਤਕ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਾਫ਼ੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੁੱਲ 22 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫੌਜੀ

ਸਹਾਇਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ, ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਰੂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਾਰਨੀ ਦੀ ਫੇਰੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਜੰਗਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਯੂਕਰੇਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਾਚਡੌਗ ਨੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਆਡਿਟ ਦੌਰਾਨ ਆਈਪ੍ਰੋ ਰੀਅਲਟੀ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਹੈਗੂਲੇਟਰ ਨੇ ਬੁੱਕਰੇਜ ਦੇ ਟਰੱਸਟ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਡਾਲਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਆਈਪ੍ਰੋ ਰੀਅਲਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੀਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਓਨਟਾਰੀਓ (RECO) ਨੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਆਡਿਟ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, RECO ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਟਰੱਸਟ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 10 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ iPro ਰੀਅਲਟੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ £8 ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਮਿਸੀਸਾਗਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬੁੱਕਰੇਜ,

ਗ੍ਰੇਟਰ ਟੋਰਾਂਟੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 17 ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਚਲਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 2,400 ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਆਈਪ੍ਰੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬੀਮਾ ਐਡਜਸਟਿੰਗ ਫਰਮ, ਕਲੇਮਜ਼ਪ੍ਰੋ ਐਲਪੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੇ ਜਾਣਗੇ। RECO ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਗਲੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਘਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਪਰਕ ਕਰੇਗਾ। "RECO ਦਾ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ

ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਖੋਰਡ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਕੇਟੀ ਸਟੀਨਫੀਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ

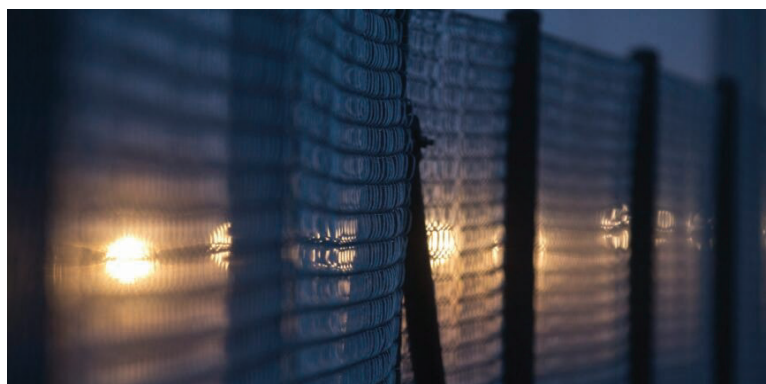
ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤੁਰੰਤ, ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਡੈਂਟਨਜ਼ ਕੈਨੇਡਾ LLP ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਆਡਿਟ, 30 ਸਤੰਬਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਆਡਿਟ

ਦੇ ਨਾਲ, RECO ਦੀ ਸੀਈਓ ਬੁੱਡਾ ਬੁਕਾਨਨ ਪਾਲਣਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੀਲ ਰੀਜਨਲ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ iPro ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਾਵੀ ਅਣਉਚਿਤਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਧੌਖਾਧੜੀ ਬਿਊਰੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ RECO ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਟੀਨਫੀਲਡ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਏਜੰਟ ਪੇਸ਼ੇਵਰਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੱਗ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਟਰਾਂਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ

ਕੈਲਗਰੀ ਚ ਵਾਪਰੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ 'ਚ ਸਾਬਕਾ ਐਮਐਲਏ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, 2025 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ 2024 ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ 2019 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਹੈ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਦੋਂ ਕਿ 245

ਵਧਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਣ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ LGBTQ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਪਹਿਲੇ ਟਰੰਪ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਜ਼ਾ ਲਹਿਰ ਹਾਜ਼ੀਰੇ 'ਤੇ ਧੱਕੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਵਧ ਰਹੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕੈਲਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀਕਐਂਡ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੇ ਇਕ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਮੂਲ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਐਮਐਲਏ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਟੱਕਰ ਵਿੱਚ 20 ਸਾਲ ਦੇ ਅਰਜੁਨ ਗਿੱਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ 9 ਕੈਲਗਰੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਲਗਰੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲਾਲ ਬੱਤੀ 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਖੱਬੇ ਮੁੜ ਰਹੀ ਸੀ ਇਸ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। 30 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਜੂਦ

ਰਹੀ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਟੱਕਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੈਲਗਰੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓ ਫੁਟੇਜ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ 403-266-1234 ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਮੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿੱਲ 2016 ਦੌਰਾਨ ਮਰਹੂਮ ਮਨਮੀਤ ਭੁੱਲਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕੈਲਗਰੀ ਗ੍ਰੀਨਵੇ ਰਾਈਡਿੰਗ ਤੋਂ ਐਮਐਲਏ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ 9 2018 ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਗਿੱਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੂਨਾਈਟਡ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਿਵ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿੱਲ ਨਾਲ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ 9

ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇਪਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਕੀਵ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਰੂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਫੌਜਾਂ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੋਲੋਦੀਮੀਰ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਫੌਜ ਇਕੱਲੀ ਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਆਪਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਾਰਨੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਯੂਕਰੇਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ

ਹੋਏ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੁੱਖੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨੀ ਡਾਇਸਪੋਰਾ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ? ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਯੂਕਰੇਨੀਅਨ - ਜਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ - ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਲਈ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੀਡੀਆ ਬਲੈਕਆਊਟ ਹੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਯੂਕਰੇਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਡਰੋਨ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਨੇ ਕਾਰਨੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਰਥਪੂਰਨ ਦੌਰਾ ਕਿਹਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰੋਨਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕੀਵ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀਵਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੌਜ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮਨੋਬਲ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰੂਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲਗਭਗ 1,000 ਸੈਨਿਕ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਗਭਗ 500 ਯੂਕਰੇਨੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਗਠਜੋੜ ਵਧਦੇ ਵਿਸਥਾਰਵਾਦੀ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਕਟਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਰਣਨੀਤਕ ਹੈ। ਯੂਕਰੇਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਾਫ਼ੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੁੱਲ 22 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋ, ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਹੁਦੀ ਸੁਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਾਰਨੇ ਦੀ ਫੇਰੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭੁੱਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਜੰਗਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਚਾ ਯੂਕਰੇਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

Pro-Active Drayage

Thank you for allowing us to be part of your business

CLASS 1 DRIVERS NEEDED

Transport PAD is looking for drivers with **at least 3 years Class 1 experience within North America** to join our team here in Montreal. Experience at CP, CN and Port is an asset. This will be an employee driver (on our payroll), not incorporated. Will be entitled to vacation days, sick days and paid for all federal statutory holidays.

Transport PAD is a family-owned business operating for almost 40 years, totally independent and not affiliated with any third party or logistics company. We are a leader in **intermodal drayage** in Quebec, serving many logistics partners. We have an experienced operations team that take pride in treating our drivers with respect. The safety and security of our drivers is our top priority. We offer a competitive remuneration package (including monthly and annual bonuses) and a great work environment.

We are located at 10765 Chemin Côte de Liesse in Dorval Montreal. If you are interested in joining our team, please call Marc at 514-264-4630.

Transport PAD

<http://www.transportpad.com>

DAN-IPTV

LIVE
LIVE TV

MOVIES

SERIES

LIST USER

ACCOUNT

SETTINGS

contact Info:438:929:8017

CHANNELS FROM AROUND THE GLOBE.

live channels,Punjabi,all Indian, Pakistani,English and All over The World with Sports package, Movies,Ppv,HBO,Sports, Netflix,Amazon,Disney,Apple,

ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਈਵ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸਪੋਰਟਸ ਚੈਨਲਾਂ, ਮੂਵੀਜ਼ ਚੈਨਲਾਂ, ਐਚਬੀਓ, ਨੈਟਫਲਿਕਸ, ਡਿਸਨੀ ਅਤੇ ਐਪਲ ਦੇ ਚੈਨਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ

Instagram:IAMDJDANNY
FACEBOOK: DANNY DANNY

ਮੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ

ਭੈੜੇ ਨਿਯਮ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ : ਬਰਕ

ਸੰਪਾਦਕੀ.....

ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗੁਰੂਆਂ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ

ਗੁਰੂ-ਭਗਤ ਦਾ ਮਸਲਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਨੀਵੀਂ ਜਾਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ, ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ, ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ ਛੋਟੇ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਸ (ਗੁਰੂ ਵੱਡੇ, ਭਗਤ ਛੋਟੇ ਵਾਲੇ) ਝੂਠ ਨੂੰ, ਸੱਚ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਗਤ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ (ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਸਮਝਕੇ) ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੇਸਮਝੀ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਵੀ ਉਂਗਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਗੁਸਤਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਭਗਤ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮਸਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਸਿਰਮੌਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਤਾਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੋਈ ਯਾਦਗਾਰ ਨਾ ਬਣਾਈ, ਨਾ ਕਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਹਾੜੇ ਆਦਿ ਹੀ ਮਨਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਲਿਤ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾਕੇ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਰਹਿਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਰੋਸ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਆਉਂ

ਹੋਣ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਭਗਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ। (ਪ੍ਰੋ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ) ਫਿਰ ਭੱਟ ਕਲ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦਰ ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :- ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ (ਪੰਨਾ 1407)

ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਸਬੰਧੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:- ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ, ਜਿਸਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤਰ ਹਮ ਕਉ, ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ॥ (ਪੰਨਾ-594) ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਹੀ ‘ਭਗਤਾਂ’ ਨੂੰ ‘ਸਤਿਗੁਰੂ’ ਅਤੇ ‘ਸਤਿਗੁਰਾਂ’ ਨੂੰ ‘ਭਗਤ’ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰਿ ਦੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ) ਨਾਮ ਨਾਲ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਗਤ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ, ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਣਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:- ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ, ਆਪ ਤਰੇ ਸਗਲੀ ਕੁਲ ਤਾਰੀ॥ (ਪੰਨਾ-507) ਕੀ ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਕਲੇ ‘ਭਗਤ ਸਹਿਬਾਨਾਂ’ ਦੀ ਹੀ ਬਾਣੀ ਉਤਮ ਹੈ, ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ? ਜੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਵੱਡੇ, ਭਗਤ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਦਾਂ ਬੋਝਾ ਲਿਖਣਾ ਸੀ ? ਫਿਰ ਤਾਂ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਗੁਰੂ ਜਨਾ ਦੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਨਾਂ ਦੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ। ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ‘ਭਗਤ, ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਆਦਿ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਮੱਥੇ ਨਾਲ ਲਾਉਣ ਲਈ ਫੁਰਮਾਣ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਤ, ਸਾਧੂ, ਭਗਤ, ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ’ ਆਦਿ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ @ਗੁਰੂਆਂ@ ਅਤੇ ‘ਭਗਤਾਂ’ ਵਿਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ-ਛੋਟਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ, ਇਕ ਹੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤ-ਪਾਤ, ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦੀ ਦਲ ਦਲ ਵਿਚ ਗਲ ਤੱਕ ਫਸਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ‘ਇਕ’ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਲੂਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀ।

ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਬੁਦਲਾਡਾ

94176 42327

ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਤਬਾਹੀ ! ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਪਾਣੀ ਮਾਰੂ ?

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਸਾਂ ਤਾਂ, ਸੱਥ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ, ਇਸ ਵਾਰ ਤਾਂ ਬਈ ਧਰਤੀ ਉਤਲਾ ਪਾਣੀ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਬੈਠਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਬਾਬਾ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਪਏ ਕਰਦੇ ਜੋ ! ਅੱਗੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਕਾਕਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਏ ਨੇ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ '88 ਚੋਤੇ ਆ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਨ ਬੋਲਿਆ ਕਿ, ਅੱਛਾ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ। ਖ਼ੈਰ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਐਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਣੀ ਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਸੰਭਾਲਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ, ਮੌਸਮ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਝੂਠੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੀਂਹ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ! ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੀਂਹ ਨੇ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਉਂ ਘੇਰਾ ਪਾ ਚੁੱਕੇ ਨੇ ਤਾਂ, ਕਈ ਬੰਦੇ ਤਾਂ ਰੱਬ ਰੱਬ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਫੱਟ ਰਹੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹਾੜੀ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕੇ ਦੋਵੇਂ ਨੁਕਸਾਨੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਜਿਹੜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਾਣੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ ਨੇ, ਉੱਥੇ ਪਾਣੀ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਪਰ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪੌਣ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬੰਦੇ, ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਸਾ ਆਵੇਗਾ ਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ। ਬੰਬੇਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਕੈਂਪ ਲਾਏ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪਾਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਈ ਲੋਕ ਮੰਨ ਵੀ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੌਣੇ ਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਐਸੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣੇ ਕਿਉਂ ਨੇ ਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਤਲਾ ਪਾਣੀ (ਮੀਂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ) ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਉਤਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬੜੀ ਲੰਮੀ ਹੈ, ਚਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਗੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੌਸਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੌਸਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਮੀਂਹ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਕਿਤੇ ਗਰਮੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਹੜ੍ਹ ਆ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਸਮੇਤ ਆਸਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਘਟੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਕੜਿਆ ਹੈ। ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਉਸਾਰਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਾੜ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ, ਲੋਕ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਖਾਵੇਂ ਰਸਤਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਤਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੋਕਾਈ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਮਾਲ, ਬਾਜ਼ਾਰ, ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਹਾਈਵੇ ਉਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬੱਦਲ ਫੱਟ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਤਾਂ, ਵੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟ ਸਕਦੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਬੱਲੇ ਖੋਖਲੇ ਨਾ ਕੀਤੇ ਹੋਣ। ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕੱਟ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦਾ ਮਲਬਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਬਰਸਾਤੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਡੈਮਾਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਹਿਰ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਹੀ। ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਵੱਢ ਟੁੱਕ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਮਲਬੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਿਆਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੀ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉਤਲੇ ਪਾਣੀ (ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ) ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕਢਵਾਏ ਗਏ ਫੋਰ-ਲੇਨ ਹਾਈਵੇ ਅਤੇ ਖੋਖਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਾੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਲੈ ਰਹੇ ਨੇ, ਜਿਹੜੇ ਧਾਰਮਿਕ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਵੈਸੇ, ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛੇੜਛਾੜ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਐਨਾ ਬੁਰਾ ਅੰਜਾਮ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਸੋਚੇ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ? ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਐਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਸਾ ਪਾਸਾ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੜਾ ਹਲਕਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੁੱਖ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਰੁੱਖ ਕਿਹੜਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਨੇ। ਮੌਸਮ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਤਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਨੇ, ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਚੀਰ ਫਾੜ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਵੇਖੇਗਾ ? ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉੱਤਰਾਖੰਡ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਹਾਰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਕੇਰਲ, ਮੁੰਬਈ, ਗੋਆ ਆਦਿ ਸਭ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਧਾ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਬੰਦੇ ਜਿਹੜੇ ਕੁੱਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚਾਲੇ ਲੱਗੀ ਜੰਗ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆ, ਹਾਕਮ ਦੀ 'ਹਾਂ' ਵਿੱਚ ਹਾਂ' ਮਿਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੰਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਚੁੱਕੇ ਨੇ। ਸਰਹੱਦੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਾਂ, ਇਹ ਦੁਹਰੀ-ਤੀਹਰੀ ਮਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜੰਗ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਮਾੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਘਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਾਂ, ਇੰਝ ਹੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਫਟਣਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਉਂਦੇ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਬੇਹੱਦ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁੱਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਰ ਫਾੜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹੋ ਸਵਾਲ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਨ ਕਿ, ਉਹ ਧਰਤੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਕੀ ਰਹੇ ਨੇ ਤਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਆਗਾਮੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਬੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਜਦੋਂ ਜੰਗ ਲੱਗੀ ਸੀ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਧੜਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਧੂੜ ਚਟਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ, ਜਿਹੜਾ ਕੁੱਝ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਇਹੋ ਕੁੱਝ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਓਹਨਾ ਦੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਚੰਗਾ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਮਰ ਟੱਪ ਗਏ ਨੇ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਕਾਟ-ਸ਼ਾਟ ਇਕੱਠੇ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਜੰਗਲ ਇਕੱਠੇ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟੇ ਜਾ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੱਬੀ-ਸੱਜੇ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਕ ਵੀ ਅਖੌਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ। ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਕਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੇਤਲਾ ਇਲਾਕਾ ਹੈ। ਓਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਇੱਧਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹੈ। ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਹੜ੍ਹ ਆਏ। ਕੋਈ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ, ਰੇਤਲੇ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੜ੍ਹ ਆ ਸਕਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 75 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੀਡੀਏ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਛਪੀਆਂ। ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਤਰਸਣ ਵਾਲੇ ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਐਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਸੜਕਾਂ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਹੀ ਗਈਆਂ, ਸਗੋਂ ਰੇਤਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ। ਦੱਸਦੇ ਚੱਲੀਏ ਕਿ ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਰੇਗਿਸਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮਾਰੋਲ ਕੁੱਝ ਵੱਖਰਾ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਬਈ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਮਾਲ, ਪਾਰਕਿੰਗ, ਸੜਕਾਂ, ਸਕੂਲ-ਕਾਲਜ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਦੁਬਈ ਦਾ ਹਵਾਈ ਅੱਡਾ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਰਨ-ਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪਬਲਿਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ, ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਦੁਬਈ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ (ਸਾਈਂਸ) ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਯਾਨੀਕ ਦੁਬਈ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਨਕਲੀ ਮੀਂਹ ਪਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉੱਥੇ ਮੀਂਹ ਤਾਂ ਪਿਆ, ਪਰ ਲੋੜਾਂ ਵੱਧ ਕੇ। ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਦਲ ਸੀਡਿੰਗ ਲਈ ਦੁਬਈ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਰਾਹੀਂ ਨਕਲੀ ਵਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਕਾਰਨ ਇੰਨੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਈ ਕਿ ਦੁਬਈ 'ਚ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ। ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਫ਼ੌਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਨਕਲੀ ਵਰਖਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੱਦਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫੱਟ ਗਿਆ। ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਮੁਲਕ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਕਟਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਈ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਨਦੀਆਂ, ਨਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮੇ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਨੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਲੈਂਡ ਯਾਨੀਕ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਹ ਵੀ ਵਾਹੀ-ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਕੀਮ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੋਕਾਈ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਕੀਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਵਾਹੀ-ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਔਨ ਲੈਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿੱਥੇ ? ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਯੂ.ਪੀ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੂਬੇ ਜਿੱਥੇ ਉਪਜਾਊ ਵਾਹੀ-ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖ਼ੈਰ, ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੁਣ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਚ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟ ਕੇ ਅਖੌਤੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਚੰਦ ਪੈਸਿਆਂ ਖ਼ਾਤਰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰੇਗਾ, ਓਵੇਂ ਓਵੇਂ ਮੌਤ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਲੋੜ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵੇ ? ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸੀ ਟਾਈਮਜ਼

Address: 140-6, Windsor Ave. Lachine, QC H8R1P7

Publisher : Manjeet Singh Athwal

Managing Director : Manpreet Singh

Editor-in-Chief : Amarjit Singh

Office Admin : Satnam Singh

Design by : MANPREET SINGH

Videoographer : Navjeet Sharma

Photographer : Paul Awasthi, Nirmal Bal GKB Media

Arts Critic : Wendy Rockburn

Free Lance Reporter : Joanne Penhale

singhatthwal@gmail.com

manjeetathwal@gmail.com

Mobile No. +1 (438) 500-6024

Office number: 514-798-1794

Publishers Note

Desi Times and people associated with it are not responsible for any claims made by the advertisers or endorse any of their products or service advertised within. The views expressed in the Desi Times don not necessarily reflect the views of the publisher and editor. Desi Times is in the business of selling space but does not test or confirm the legitimacy of the claim made in the paper. Desi Times dones promote a healthy forum for discussion of a myriad of views in peaceful civilized manner while trying to dissuade any form of discrimination and abuse.

Contribution to the growth of the paper is most appreciated and sponsors and advertisers are trained for their support. We would like to thanks all the well wishers and supporters of Desi Times for making this endeavor possible. Let us be proud of our roots, humble in our temperament and rigorous in our efforts to attain greatness in our achievements

ਕੀ ਲਿੰਗਕਤਾ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ'ਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਰਗੇ ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਅੱਠ ਅਗੱਸਤ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਆਰਜੀ ਕਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਅਰਧ ਨਗਨ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ, ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਹ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁੱਸਾ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਬਾਂ-ਬਾਂ ਰੈਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹੈ: ਕੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਇਸ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਈ ਹੱਲ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ, ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸੰਸਥਾਗਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਰਗੇ ਜੁਰਮਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤਾਂ ਤੇ ਕੀ ਬੀਤਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਦ, ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਪਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਵਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਹੁੰਦਲੀ ਹਕੀਕਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2014 ਵਿੱਚ 337,922 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 2022 ਵਿੱਚ 445,256 ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰਾਈਮ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਊਰੋ (ਐੱਨ.ਸੀ.ਆਰ.ਬੀ.) ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, 2012 ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ, ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 25,000 ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। 2016 ਵਿੱਚ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ 39,000

ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, 2018 ਵਿੱਚ, ਐੱਸਤਨ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਰ 15 ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। 2022 ਵਿੱਚ 31,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਜ਼ਾ ਸਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਡੇਟਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਅੰਕੜੇ ਹਨ ਜੋ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮਾਰੇ, ਚੁਪੀ ਵੱਟ ਕੇ ਇਹ ਸਭ ਸਹਿ ਲਿਆ ਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਇਸ ਦਰਦ, ਸਦਮੇ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਿਆ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਕੜਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 179,000 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 9,670 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਸਤਨ, ਭਾਰਤ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 86 ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਹਰ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਡਰਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੇ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਹਾਂ? ਇਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਰਤੀ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕ ਮਰਦ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਦਬਦਬੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ

ਤੌਰ ਤੇ ਲਿੰਗ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮਰਦਾਨਗੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਦੌਰਾਨ ਲਿੰਗ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਰਦ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸ਼ਕਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਸੀਮਤ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ, ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ-ਕਾਲਜ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੇਟੀ ਬਚਾਉ - ਬੇਟੀ ਪੜ੍ਹਾਉ ਵਰਗੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਲੀਰੋ-ਲੀਰ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਵਸਥਾਪਨ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਲਿੰਗਕਤਾ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਆਜ਼ਾਦ ਜਿਨਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਰਪੂਰ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੌਰ ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ

ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਹੈ। ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਯੂਨੈਸਕੋ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਮਨੋਜ ਕੇ. ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਟੀ.ਐਸ. ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਿੰਗ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਕਈ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਂਗੋ, ਘਾਨਾ, ਕੀਨੀਆ, ਸੂਡਾਨ ਅਤੇ ਯੂਗਾਂਡਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸਮੇਤ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਮਾਰੀ (2022) ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲਿੰਗਕਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਲੇਖ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਨੌਜਵਾਨ ਵਧੇਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 88% ਨੌਜਵਾਨ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਿੰਗ ਸਿੱਖਿਆ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਫਲੋਰਾ
647-829-9397

Salon de Beauté ZeeGee

Services d'embellissement féminin

Ameliorer votre beauté

ਥਰੈਡਿੰਗ, ਵੈਕਸਿੰਗ, ਫੈਸ਼ੀਅਲ, ਮੈਟੀਕਿਊਰ, ਪੈਡੀਕਿਊਰ, ਹੇਅਰ ਸਟਾਈਲ

Threading, Waxing, Facial, Manicure, Pedicure, Hair Styling

ਬਰਾਈਡਲ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਮੇਕਅੱਪ

Bridal and Party Makeup

ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਿਊਟੀ ਸਬੰਧਤ ਸਰਵਿਸ

Other female beautifying Services

ਉਤਮ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸ਼ੀਅਲ ਮਸਾਜ

Specialize in facial massage with best organic products.

« MAALISH » avec rendez-vous with appointment

ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸਰਵਿਸ - More services soon

Tel: **514-360-5444**

745 Cote Vertu Ouest, St. Laurent H4L-1Y3

ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਮਨੁੱਖ

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੱਤਰਾ (ਡਾ.)

ਸਮੇਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਗੇੜ ਨਾਲ ਅੱਜ ਮੀਡੀਆ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਾਢ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ-ਓ-ਸ਼ੌਕਤ ਗੁਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ਼, ਟੈਲੀਫੋਨ, ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਆ, ਰੇਡੀਓ, ਟੀ.ਵੀ. ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਿਊ ਮੀਡੀਆ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰ ਕੇ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆ। ਜੇ ਨਵੇਂ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੀਡੀਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਿਸੇ ਡਿਜੀਟਲ ਉਪਕਰਣ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਚਾਹੇ ਸਵਾਲਾਂ, ਮਨਚਾਹੀ ਆਡੀਓ-ਵੀਡੀਓ ਅਤੇ ਮਨਚਾਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਉਪਕਰਣ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਜਾਦੂ ਦੀ ਡੱਬੀ ਜਾਂ ਕਹਾਵਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜਿੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ੈਲੀ ਸਕਰੀਨ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੰਪਿਊਟਰ-ਲੈਪਟਾਪ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਈ ਪੈਡ ਮੋਬਾਈਲ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਮੋਬਾਈਲ ਹਰ ਸਮੇਂ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਮੋਬਾਈਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਂਸ ਮੋਬਾਈਲ ਨੂੰ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਮੈਸੇਜ, ਆਡੀਓ/ਵੀਡੀਓ ਮੈਸੇਜ, ਸਟਿਲ ਫੋਟੋ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਭਰਪੂਰ ਫੀਚਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ/ਤਸਵੀਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਧੀ ਹੀ ਵੱਟਸ ਐਪ, ਫੇਸਬੁੱਕ, ਟਵਿੱਟਰ, ਈ-ਮੇਲ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਸਾਡੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ, ਰੇਡੀਓ, ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਮੋਬਾਈਲ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰਤਾ ਏਨੀ

ਵਧ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਫੋਨ ਘਰ ਰਹਿ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੜਕ ਉੱਪਰ ਅਕਸਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁੰਡਾ-ਕੁੜੀ ਟੇਬੀ ਗਰਦਨ ਕਰ ਕੇ ਸਕੂਟਰ/ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਚੈਟਿੰਗ, ਗਾਣੇ, ਵੀਡੀਓ, ਮੈਸੇਜ, ਚੁਟਕਲੇ, ਕਾਰਟੂਨ, ਵੀਡੀਓ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡਾ ਨੌਜਵਾਨ ਤਾਂ ਕੀ ਅੱਧਖੜ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਏ.ਸੀ. ਨੀਲਸਨ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟ 2012 ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 82 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਮਾਜਿਕ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਐਸਤਨ ਲਗਪਗ 30 ਮਿੰਟ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਮਾਜਿਕ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਕਾਰਨ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਿਨੋਂ-ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਮਹਿੰਗੇ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗਾ ਫੋਨ ਰੱਖਣਾ ਸਟੇਟਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਹਿੰਗੇ ਫੋਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਲਈ ਕਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਪੇ ਅੱਜ ਬੱਚਿਆਂ ਅੱਗੇ ਬੇਵੱਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਪਕ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਕੁਝ ਸੈਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ

ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਲਾਸਰੂਮ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵੱਲ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਜਦੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਹਰ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਕੋਈ ਮਾਡਲ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇ, ਘਰੇਲੂ ਸੁਆਣੀ ਨੇ ਕੋਈ ਡਿਸ਼ ਬਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਂ-ਪੱਖੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੇਖਣੇ ਹੋਣ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖ਼ਰੀਦਣੀ ਹੋਵੇ, ਰੇਲ ਟਿਕਟ, ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਟਿਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇ ਇਹ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਹਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੈਕਿੰਟਾਂ 'ਚ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਂਗ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵੈੱਬ-ਸਾਈਟਸ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਧਰਮ, ਇਤਿਹਾਸ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਆਦਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਫਟਵੇਅਰ/ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਵਸੇ 12 ਕਰੋੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਜੁਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਕੀ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੁਣ ਸੈਕਿੰਟਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਪੰਜਾਬੀ ਪੀਡੀਆ' ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕਦਮ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਿਰਦਰਦੀ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਰੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ ਬਾਰੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਨੌਟ ਉੱਪਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਹਿਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਵਾਈ ਖਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਨਵੀਂ ਬੀਮਾਰੀ ਸਹੇੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਲੇਖਕ ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਸਾਡੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਿਆਨਬੱਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੰਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਬੌਧਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਏਨੀ ਕੁ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ/ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਮੂੰਹ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਮੋਬਾਈਲ ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ

ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੋਬਾਈਲ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਯਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਮਰੀਕੀ ਲੇਖਕ ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ/ਆਈ ਪੈਡ ਬਰਗੇਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਿਤਾਬਾਂ/ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਵੀ ਢਾਹ ਲਾਈ ਹੈ। 2008 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਦ ਐਟਲਾਂਟਿਕ' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਫ਼ਤਰਾਂ/ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ/ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਸੋਸ਼ਲ ਨੈੱਟਵਰਕਿੰਗ ਵੈੱਬਸਾਈਟਸ ਉੱਪਰ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਦਤ ਨੇ ਉਤਪਾਦਨ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਪਿਊਟਰ/ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸ਼ੁੱਦਰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਵੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜਾਚ ਭੁਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕੀ-ਪੈਡ, ਟੱਚ ਸਕਰੀਨ ਅਤੇ ਮਾਊਸ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸੋਚ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਲਗਪਗ ਹਰੇਕ ਘਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ-ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਕ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਨਾਲ ਚਿਬੜੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਵਾਂ ਚਾਹ, ਰੋਟੀ ਆਦਿ ਲਈ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਪਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ/ਫੇਸਬੁੱਕ/ਵਟਸ ਐਪ ਦੇ ਏਨੇ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਛੇਤੀ ਕਿਤੇ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੇ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਵੀ ਉਕਤ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 80 ਫ਼ੀਸਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤਕ ਮੋਬਾਈਲ ਉੱਪਰ ਚੈਟਿੰਗ, ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੇ ਵੀਡੀਓ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। 70 ਫ਼ੀਸਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਲਾਸ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਪੁਰ ਹੁੰਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਰਚ ?

ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਪੁਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਮ-ਝਾਮ ਪੁਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸ਼ਾਹਾਨਾ ਖਰਚਾਂ ਨੂੰ ਠਲ੍ਹ ਪਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੰਜਾਬੀ ਫੋਰਮ ਵਲੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਖੇ ਪਤਵੰਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪਧੱਗੀ ਬੈਠਕ ਸਦੀ ਗਈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀਕੇ ਸਹਿਤ ਕਈ ਹੋਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਬੈਠਕ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਪੁਰ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠਲ੍ਹ ਪਾਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਪੁਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕੁ-ਪਰੋਪਰਾ ਨੂੰ ਠਲ੍ਹ ਪਾਣ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਬਹੁ-ਖਰਚੀਲੇ ਸਦਾ-ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਮਿਠਾਈ, ਖੁਸ਼ਕ ਮੇਵਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ, ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਡਿਜਿਟਲ ਢੰਗ ਅਪਨਾਣ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਡਿਜਿਟਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬੱਧਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਥੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਸਜਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਛਪੇ ਸਦਾ-ਪੱਤਰਾਂ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਰੋਪਰਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਇਗਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਚਿੰਤਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੰਜਾਬੀ ਫੋਰਮ ਵਲੋਂ ਸਦੀ ਗਈ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ। ਪਰ ਸੁਆਲ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਗਲ' ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਕੌਣ ? ਇਸਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਪੁਰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਏ, ਤਾਂ ਇਉਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ, ਇਸਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਜਿਤਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਪਾਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਸ. ਗੁਰਲਾਡ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚਿਆਂ-ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ, ਦਾਜ ਆਦਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਪੁਰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ

ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਸਵਾਲ ਖੜੇ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਆਰਥਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ-ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ, ਲਖੀਸ਼ਾਹ ਵਣਜਾਰਾ ਹਾਲ ਮੁਫਤ ਉਪਲਬੱਧ ਕਰਵਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ? ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ-ਬੱਚੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਪੁਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭਾਰ ਘਟ ਸਕੇ ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਪੁਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਜਾਂ ਘਟ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਲ ਖਰਚਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਜ ਆਦਿ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਅਡੰਬਰਾਂ ਪੁਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਂ ਨਾਂ-ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਪੁਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਦਿ ਦੀ ਜੋ ਗਲ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਤੋਂ-ਇੱਕ ਵੱਧ ਅਜਿਹਾ ਤਾਮ-ਝਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚਲੇ ਸਟੇਟਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਸਮਰਥਾਵਾਨ ਲੋਕੀ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟੇਟਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਰਖਣ ਲਈ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤਾਮ-ਝਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਹੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹ ਮੰਨ, ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੁਰ ਜਿਤਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਅਡੰਬਰ ਰਚਣਗੇ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਖੇਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੇਟਸ ਦਾ ਉਤਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਦਬਦਬਾ ਬਣੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਾਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ-ਮਾਤ੍ਰ ਘੜਿਆ-ਘੜਾਇਆ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਯੋਜਿਤ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਮ-ਝਾਮ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਖੇਤ੍ਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜਚਿਆ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੱਕ ਨਹੀਂ ਕਟ ਜਾਇਗੀ ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜਕ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਵੀ ਤਾਂ ਬਚਾਈ ਰਖਣੀ ਹੈ ! ਜੇ ਇਥੇ, ਇਸੇ ਸੋਚ ਅਧੀਨ ਹੋਈਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ-ਕੁ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੁਥਾਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸਿੱਖ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰ, ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼ਾਦੀ-ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਰਨ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਹੋਂਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰ ਦੀ ਰਿਗ-ਸੋਰੋਮਨੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ, ਦੋਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਯੋਜਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਸਦਾ-ਪਤਰ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਡੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸਦਾ-ਪਤ੍ਰ ਵੰਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਜਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਲ ਦੁਆਇਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲ ਨੂੰ ਅਣਗੋਲਿਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਦਬੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਘੇਰਾ ਨਾ ਕੇਵਲ ਵਸੀਹ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਨਿਕਟੀ ਮਿਤ੍ਰ ਵਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਹੋਟਲ (ਪੰਜ ਤਾਰਾ ਨਹੀਂ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਅਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸ਼ਾਦੀ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਗਲਾਂ-ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਬੇਟੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਨਿਪਟ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸਕਾਉਂਦਿਆਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਬੇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਇੱਕ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਦਸਦਿਆਂ) ਇਤਨਾ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਫਰਜ਼ ਨਾ ਹੋ, ਇੱਕ ਵਿਉਪਾਰਕ ਸੌਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਇਸ ਗਲ ਵਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਮਰਥਾਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕਾਂ ਲਈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਦੀ-ਵਿਆਹ ਸਮਾਗਮ ਸਮਾਜ ਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟੇਟਸ ਦੇ ਦਬਦਬਾ ਤੇ ਨੱਕ ਨੂੰ ਬਚਾਈ ਰਖਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਉਪਾਰਕ ਸੋਚ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਗਮ 'ਵਿਉਪਾਰ' ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਦੀ-ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ 'ਤਾਮ-ਝਾਮ' ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ? ਆਉ ਬਣੀਏ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ: 'ਆਉ ਬਣੀਏ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ' ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਜੋ ਦੋ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਟੀਵੀ ਚੈਨਲ ਪੁਰ ਪ੍ਰਸਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਲਾਹਕਾਰ

ਸ. ਕੁਲਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਸ. ਕੁਲਮੋਹਨ ਸਿੰਘ) ਤੇ ਸ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਹਾਟ ਸੀਟ ਪਰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ (ਜੋ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਤਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਪਾਸੋਂ ਨਿਰੋਲ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ, ਧਰਮ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਪੁਰ ਅਧਾਰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੁਰ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਸਿਆ ਕਿ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪੁਰ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ੧ ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੋਕੀ ਵੇਖ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ : ਆਏ ਦਿਨ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਪੰਥ ਦੇ 'ਸੋਲ ਠੋਕੇਦਰ' ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਦੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵੀ ਘਾਣ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ 'ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੂਰ-ਦਰਾਜ਼ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਿਤਨਾ ਧੱਕਾ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਇਹ ਸੁਆਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਭਰ, ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਨਿਜੀ ਗਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਦਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋਇਐ, ਉਹ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਆਸਾਮ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਉਥੋਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਮੁਖੀ ਨੇ ਗਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੁਲਿਸ ਮੁੱਖੀ ਕੇ ਪੀ ਐਸ ਗਿਲ (ਹੁਣ ਸਵਰਗਵਾਸੀ) ਜਦੋਂ ਇਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ ਆਸਾਮ ਆਏ। ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਬਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਖੜਿਆਂ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਬਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ, ਉਸਦਾ ਭਾਅ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਟੁੱਟ ਕੇ ਪੈ ਗਿਆ। ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਸਬਜ਼ੀ ਭਿਟਾ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਤਨਾ ਆਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਬਜ਼ੀ ਚੁਕ ਸੁੱਟ ਦਿਤੀ। ਸਬਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਹ ਵਰਤਾਉ ਵੇਖ ਗਿਲ ਸਾਹਿਬ ਗਰਮ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਰਹੁਬ ਝਾੜਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ? ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇਂ, ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਵੀਪਰ (ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ) ਹੀ। ਇਹ ਸੁਣ ਗਿਲ ਸਾਹਿਬ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿ ਗਏ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਦਸਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦਾ ਮੂੰਹ ਚਿੜਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ?

Best Indian Beauty Salon in Montreal

Spa et Sourcils

EYEBROWS 7\$

ਸਾਨੂੰ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਜਾਂ ਫੁੱਲ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਧੀਆ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

Both Salon are two minutes from Metro

• Threading • Waxing • Facial • Henna

4.8 RATING & REVIEWS ★★★★★

450 +

 Spaetsourcils.com

1444 Cote-Vertu
514.439.7020

8071- A Saint Denis
514.382.9333

ਹਾਈਟੈੱਕ ਠੱਗਾਂ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਿਆ

ਅਮਰਵੀਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ

ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਨਕਦੀ ਰਹਿਤ ਖ਼ਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਜ਼ੋਰਾਂ ‘ਤੇ ਹੈ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਨੋਟਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਕੈਸ਼ਲੈੱਸ ਖ਼ਰੀਦਦਾਰੀ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਸੰਦ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦਦਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੰਜਟ ਤੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਆਨਲਾਈਨ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇੜੀ ਜਿਹੀ ਲਾਪਵਾਹੀ ਵਰਤਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਆਨਲਾਈਨ ਜਾਂ ਨਕਦੀ ਰਹਿਤ ਲੈਣ ਦੇਣ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਈਟੈੱਕ ਨੌਸਰਬਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਟੈੱਕ ਠੱਗ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤ ਕੇ ਦੂਰ ਬੈਠਿਆਂ ਹੀ ਭੋਲੇਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਠੱਗੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇ ਸਰਲ ਤਰੀਕਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ. ਜਾਂ ਕਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੋਨ ‘ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ. ਕਾਰਡ ਬਲਾਕ ਹੋ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ. ਜਾਂ ਕਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤਕ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ‘ਚ ਪੈਸੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਐੱਸਐੱਮਐੱਸ ਨਾ ਆ ਸਕੇ। ਘੰਟੇ ਕੁ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਗਾਹਕ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸਵਿੱਚ-ਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਨੌਸਰਬਾਜ਼ ਉਸ ਗਾਹਕ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਠੱਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਕ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਈਬਰ ਕਰਾਈਮ ਸੈੱਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ ਕਾਰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ ਜਾਂ ਪਿਨ-ਕੋਡ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਭੋਲੇਭਾਲੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠੇ ਸਬਜ਼ਬਾਗ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਆਪਣਾ

ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਵਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ ਕਾਰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪਿਨ ਕੋਡ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰਾਂ ‘ਤੇ ਫੋਨ ਛਪੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਠੱਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ, ਖੇਤਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਖਾਲੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਨਿਕਲਣ ਬਾਰੇ ਈ-ਪਏ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਮੇਲ ਵੀ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਟਾਵਰ ਲਵਾਉਣ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਲੇ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵੱਜੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਵੱਲੋਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਲਾਲਚ ਹਿੱਤ ਪੈਸੇ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕਾ ਦੇਖਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਟਾਵਰ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਟੈੱਕ ਲਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਫਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ

ਦੀ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ‘ਤੇ ਟਾਵਰ ਆਦਿ ਲੱਗਣਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਔਸਤ ਉਮਰ ਦੇ-ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੈਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲੈਣੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਲਾਲਚ ਵਸ ਠੱਗਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਜਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਫਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਕਈ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਉੱਲੂ ਹੀ ਸਿੱਧਾ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣੇ ਜਾਂ ਤਿੰਗਣੇ ਕਰਨ ਦਾ ਠੱਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਲਚ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕ ਲੰਬੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਰ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹਾਸੇ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਡਰੋਂ ਜਾਂ ਉੱਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਮੌਜੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਉਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉਦੋਂ ਤਕ ਹੀ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਠੱਗੀ ਦਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੌਜੂਰ ਮਿਲਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਲਗਾਤਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੇ ਮੌਜੂਰ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਠੱਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮਹਿੰਗੇ ਮੋਬਾਈਲ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਣੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਗੱਡੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਭੋਲੇਭਾਲੇ ਲੋਕ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਛੇਤੀ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੌਜੂਰ ਬਣ ਜਾਣ। ਨਵੇਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਈਟੈੱਕ ਠੱਗਾਂ ਬਣੇ ਮੌਜੂਰਾਂ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦੀ ਮਦਦ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਉਣ ਆਪਣਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਪੈਸਾ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਰਹਿਤ ਲੈਣਦੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਮੌਜੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਹੀ ਸਿਰ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਰ ਬਣਨੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਗਰੂਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਿਸਤਰਾ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ

ਡੀਜੇ ਦੇ ਸ਼ੌਰ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗੀਤ

ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਮਹੀਨਾ-ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਦੀਆਂ ਰੋਣਕਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਧਾਰਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਜਨ-ਜੀਵਨ ਦੇ ਝਲਕਾਰੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਗਈ ਰਾਤ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਰਾਤ ਦੇ ਚੁੱਪ ਪਸਰੇ ਸੰਨਾਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸ ਘੋਲਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲ ਸੁਣਾਈ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਮਿਠਾਸ ਭਰੇ ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਲਬਰੇਜ਼ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਨ ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਤਾਵਲੇ ਹੋ ਉੱਠਦੇ ਸਨ। ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਘੋੜੀਆਂ, ਸੁਹਾਗ, ਸਿੱਠਣੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਹੋਰ ਵੰਨਗੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੁਹਜ ਸੁਆਦ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਜੇ ਜੋੜ ਕੇ ਕੋਠੀਆਂ ‘ਤੇ ਸਪੀਕਰ ਲਾਉਣ ਦਾ ਯੁੱਗ ਆਇਆ। ਕੋਠੀਆਂ ‘ਤੇ ਵੱਜਦੇ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਸਕੂਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪੈਲੇਸ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਵਿਆਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੋਣਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਕੇਵਲ ਡੀਜੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸਿਮਟ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਡੀਜੇ ਦੇ ਕੰਨ ਪਾੜਵੇਂ ਸ਼ੌਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ‘ਤੇ ਗਾਏ ਜਾਣ

ਫੌਕੀ ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵੱਡਾ ਆਰਥਿਕ ਬੋਝ ਬਣਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜੋਕੇ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਦਿਖਾਵੇ ਦੀ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਮਿੱਤਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਕਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਕ ਵਾਂਗ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਆਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੰਨੋਰੰਜਨ ਕੇਵਲ ਡੀਜੇ ਤਕ ਸਿਮਟ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਡੀਜੇ

‘ਤੇ ਵੱਜਦੇ ਅਰਥਹੀਣ ਗੀਤਾਂ ‘ਤੇ ਨੱਚਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ ਨੱਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਓ-ਧੀ, ਭੈਣ-ਭਰਾ, ਮਾਂ-ਪੁੱਤ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮਾਰੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬੇਵਸ ਬੈਠੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਪਰਦਾ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰਜ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਤਕ ਸਿਮਟ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਡੀਜੇ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸ਼ੌਰ ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਾਲਾ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੈਲੇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵੀ ਡੀਜੇ ਦੀ ਧਮਕ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਪਿੰਡਾਂ, ਗਲੀ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਟੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅੱਧੀ-ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਕ ਡੀਜੇ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਡੀਜੇ ਦੇ ਸ਼ੌਰ ਵਿੱਚ ਨਾਨਕਿਆਂ, ਦਾਦਕਿਆਂ, ਘੋੜੀਆਂ, ਸੁਹਾਗ ਦੇ ਗੀਤ ਗੁਆਚ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਕੇਵਲ ਲੋਕਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਰੰਗਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰੰਗਲੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਧਲੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

‘ਤੇ ਵੱਜਦੇ ਅਰਥਹੀਣ ਗੀਤਾਂ ‘ਤੇ ਨੱਚਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ ਨੱਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਓ-ਧੀ, ਭੈਣ-ਭਰਾ, ਮਾਂ-ਪੁੱਤ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮਾਰੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬੇਵਸ ਬੈਠੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਪਰਦਾ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰਜ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਤਕ ਸਿਮਟ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਡੀਜੇ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸ਼ੌਰ ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਾਲਾ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੈਲੇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵੀ ਡੀਜੇ ਦੀ ਧਮਕ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਪਿੰਡਾਂ, ਗਲੀ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਟੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅੱਧੀ-ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਕ ਡੀਜੇ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਡੀਜੇ ਦੇ ਸ਼ੌਰ ਵਿੱਚ ਨਾਨਕਿਆਂ, ਦਾਦਕਿਆਂ, ਘੋੜੀਆਂ, ਸੁਹਾਗ ਦੇ ਗੀਤ ਗੁਆਚ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਕੇਵਲ ਲੋਕਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਰੰਗਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰੰਗਲੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਧਲੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਤਲਖ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ

ਅਜੀਤ ਕਮਲ

ਪੰਜਾਬ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਪਣ, ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਤੇ ਵੰਡ ਛਕਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਿਰਭਉ ਭਾਵ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਵੈਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਐਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਤ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਦਰਸਾਏ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ੀਬਤਾਂ ਆਪ ਸਹੇੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਨਿੱਤ ਦਿਨ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜੋਕੀ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵੀ ਪੁੱਛ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਟੁੱਟ ਕੇ ਗਲ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਆਮ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਵਾਪਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਏਨਾ ਤਲਖ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲੀਸ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੋਕਾਈ ਡਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਦੇ। ਅਧਿਆਪਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਵੇਲਿਆਂ ‘ਚ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਸਮਾਨ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ-ਕੁਟਾਈ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵੀ ਅੱਜ ਆਮ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਰੁਝਾਨ ਨਹੀਂ। ਪੁਲੀਸ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁੱਖ-ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਨਗੇ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋਵੇ ?

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਬੱਚੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ?

16 ਮਈ ਨੂੰ ਡੇਰਾ ਰੋਡ, ਬਟਾਲਾ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੇ ਇੱਕ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੈਕਟਰ ਟਰਾਲੀ ਚਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਚਾਨਕ ਟਰਾਲੀ ਮੋੜਨ ਕਰਕੇ ਅੱਗੋਂ ਆ ਰਹੇ ਦੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਏ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਾਲਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਨੌਜਵਾਨ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਦੇ ਭੜਕੀ ਭੀੜ ਗਲ ਪੈ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਰ ਕੁਟਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੁਲੀਸ ਫੋਰਸ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਏ. ਐਸ. ਆਈ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ। ਇੰਜ ਹੀ ਬਟਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਪੁਲੀਸ ਪਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਫੜਨ ਗਈ ਤਾਂ

ਦੋਸ਼ੀ ਅੱਗੋਂ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਗਲ ਪੈ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਕੋਈ ਇੱਕ-ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। 18 ਮਈ ਨੂੰ ਮਾਨਾਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ‘ਤੇ ਆਈ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕਾ ਦਾ ਸਿਰ ਪਾਟ ਗਿਆ।

ਆਖਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਣ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਹੀ ਹਿੰਸਾ ‘ਤੇ ਕਿਉਂ ਉੱਤਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਜ ਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਤਲਾਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜੋਕੀ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਵੱਲ ਹੀ ਨਾ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ। ਜੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਹਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਠੀਕ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਹਲ ਹੀ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਹੀ ਗੱਲ ਪੁਲੀਸ ਨਾਲ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਰੀ ਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਗਲਤ ਰੁਝਾਨ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜੋਕੇ ਸਿਸਟਮ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਉਠਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗੇ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜੇ ਉਂਗਲਾਂ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਪੁਲੀਸ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗ਼ਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਦਅਮਨੀ ਫੈਲਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇੱਥੇ ਪੁਲੀਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਕਸ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਤਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਨੀ ਵੀ ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੁਲਿਸ

ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੇਖ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਫੈਸ਼ਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਤਾਰੀਫ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖ ਵੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਛਾਪਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਮੰਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਮ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੁਖਿਆਰੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਚੜਿਆਂ ਦੀ ਬਹਾਨੇਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਤਮਾਸ਼ਬੀਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਥੜਨ ਦੇ ਡਰੋਂ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪੁਲਿਸ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਹਾਰਾ ਕਲੱਬ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ

ਐਂਬੂਲੈਂਸਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਨਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਕਰਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਦਈ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ ਬਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰੀ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਐਨੀ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਪਬਲਿਕ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਲਾਠੀ ਚਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਇਆਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲੇ ਜਾਂ ਗਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲੀ ਸੜੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਕੇ ਲੋਕ ਉਸੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ

ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਇੱਟਾਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿਰ ਪਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਤਲ-ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੱਡੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਫੂਕ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਦੰਗਈਆਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥਪਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਖਬਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਉਂਦੀ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੁਪੜੇ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵੀਡੀਉ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਂਕੜੇ ਕੈਮਰੇ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਨਿਊਜ਼ ਚੈਨਲ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਬਰ ਰੀਵਾਈਡ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਸਸਪੈਂਡ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਵਿਰੋਧ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਚਾਹੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ, ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਣ, ਆਖਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਗਲ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਪੁਲਿਸ ਬਾਰੇ ਨਾਂਹ ਪੱਖੀ ਖਬਰ ਜਾਂ ਫੋਟੋ ਬਹੁਤ ਚਾਅ ਨਾਲ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਲਾਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤਾਂ ਖਬਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦਗੀ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਬਲਿਕ ਨੂੰ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ। ਪਰ ਜੇ ਕਿਤੇ ਹਜ਼ੂਮ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟ

ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਖਬਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਖੂਬ ਦੌੜਾ ਦੌੜਾ ਕੇ ਫੈਟਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖਤ ਹੈ। ਤਾਇਨਾਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਕਿ.ਮੀ. ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਮਿਲਣੀ। ਛੁੱਟੀ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਆਈ.ਪੀ. ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਵਾਰਦਾਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਥ ਕੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਮਰਨੇ-ਪਰਨੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਫਸਰ ਬਣ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਸਾਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਊ ਤਾਂ ਗਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਲੈਣ ਆ ਗਿਆ? ਚੱਲਿਆ ਕਾਰਤੂਸ! ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗਦਾ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਉਣ ਭਾਦੋਂ ਦੀ ਹੁੰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਬਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨ ਲਵੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ 45 ਡਿਗਰੀ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਂਟ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਪਾ ਕੇ ਧੁੱਪ ਡਿਊਟੀ ਦਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਇਨਸਾਨੀ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਲੋਕ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦੂਰ ਭੱਜਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਮੁਸੀਬਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਦੀਵਾਲੀ-ਲੋਹੜੀ ਆਦਿ ਤਿਉਹਾਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਲੋਕ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀ, ਲੋਹੜੀ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਸ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੀ ਕੀ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਘਰੋਂ ਕੁੱਤੇਖਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦੂਰ ਦੂਰੋਂ ਡਿਊਟੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਲੋਕ ਝੱਟ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ, “ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਜੋ ਚੁਸਦਾ ਸੀ, ਖਰਾਬ ਤਾਂ

ਬਲਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਐੱਸ.ਪੀ.
ਪੰਡਿਰੀ ਸਿੱਧਵਾਂ 9501100062

ਹੋਣੇ ਹੀ ਸਨ।” ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਖਾਤਰ ਸਮੇਕ-ਭੁੱਕੀ ਪਕੜਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਲੋਕ ਤਾਂ ਧੁੱਪ ਨਾਕੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਏ.ਸੀ. ਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਥੱਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਫਕੀਫ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਰਤੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਲੋਕ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਮਾੜਾ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਚੰਗਾ, ਮੁਸੀਬਤ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਪੁਲਿਸ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਅੱਜ ਵੀ ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਮਹਿਕਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। 40-45 ਡਿਗਰੀ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ-ਅਗਸਤ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੁਪਹਿਰੇ ਨਾਕੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਜਰਾ ਸੋਚ ਕੇ ਵੇਖੋ। ਇਹਨਾਂ ਬੇਅਰਾਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਚਿੜਚੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਬੱਸ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੰਡਕਟਰ ਟਿਕਟਾਂ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਰਜਿਸਟਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਾਲਾ ਬਿਜਲੀ ਸਬੰਧੀ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ।

Student Visa and Canadian PR

Minimum requirements
10+2 and IELETS in 6.0 Bands

Bring your relatives to Canada through a student visa. Permanent Residence in 2 years upon completion of diploma studies.

ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੀ. ਆਰ

ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਮੰਗਵਾਓ। 2 ਸਾਲ ਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਪੱਕੀ ਪੀ. ਆਰ. ਲਓ। ਘੱਟ-ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਾਈ 10+2, ਅਤੇ IELETS ਵਿੱਚੋਂ 6.0 ਬੈਂਡਸ

Call

BUY SALE RENT

Century 21

- Commercial Realty Services
- Residential Realty Services
- Homeowner Related Services

Residential Real Estate Broker

ਰੈਜੀਡੈਂਸ਼ਲ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਬਰੋਕਰ

Hindi, Punjabi, English, French

Free consultation . Free market evaluation .

Mortgage arrangements can also be made

ਮੋਰਗੇਜ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਹਿੰਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ, ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ, ਫਰੈਂਚ

Ph : (514)663 4883

Email: komal.arora@century21.ca

ਕਮਲ ਅਰੋੜਾ
ਰਿਅਲਟਰ

Komal Arora
Realtor

ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣਾ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਬਪੇਲ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
99142-58142

ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਰਚੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ 1961 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੀ ਲਿਖਾਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 1957 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦੇ ਇਲਾਕੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਅਪਣੀ ਮਾਤਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਤਿਲਾਂਜਲੀ ਦੇ ਕੇ ਹਿੰਦੀ ਨੂੰ ਤਬੱਜ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗੁਸ਼ਤਾਖੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਬਾਲਾ, ਜਮੁਨਾ ਨਗਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਨੂਮਾਨਗੜ, ਗੰਗਾ ਨਗਰ ਤੱਕ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਚਾਰਚੇਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਰ ਨਾਲ ਦੋ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲਾ ਕੇ ਫੁੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੇ ਭਾਖੜਾ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਇਲਾਕਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਹੀ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗਹਿਰੀ

ਚਾਲ ਖੋਡੀ ਗਈ, ਓਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੇ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਉਤਮ ਬਿਜਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਘੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸਾਂਭਣ ਦੇ ਚਾਅ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪੱਖ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਜਾਏ, ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਕਰਕੇ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕਣ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਲੰਗੜੀ ਸੂਬੀ ਤੱਕ ਸਿਮਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਭਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੱਕ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਅਬੇਸਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਖੁਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਬਲਕਿ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਕਾਲੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਾਂਗਰਸੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਾਜ਼ੋਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਰਾਜਭਾਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਵੀ ਫਾਇਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ

ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖੁੱਲੇ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਬੇੜਾ ਗਰਕ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸ਼ਰ ਜਮੀਨ ਤੇ ਬਣੇ ਇਹਨਾਂ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਤੱਕ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਲੈਣ। ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪਰਾਪਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੀਡੀਅਮ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੀ ਬੀ ਐਸ ਸੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਤਾਂ

ਮੂਰਖਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਸਮਝ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਵੇ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਅਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਕੇ ਦੇ ਕੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੱਜ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੱਚੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੀ ਸਾਨ ਨਾਲ ਹਿੰਦੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਤੇ ਸੰਕੋਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੌੜਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਹਿਰੀ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਤਾਂ ਅਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਓਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਹਿ ਕੇ ਪਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹ, ਜਾਹਲ

ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੀ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋ ਰਹੀ ਬੇ-ਇਨਸਾਫੀ ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਿੱਖ ਧਰਮ। ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਗੁਰਮੁਖੀ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ ਸਿੱਖ ਭਾਵ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਦਮ ਤੋੜਨਾ ਮਹਿਜ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਪੈਣ ਦੀ ਭੇਡਚਾਲ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ।

Life is a Story. Tell it Well
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੱਖੋ

Proud to Provide the Community with
grief support and healing experiences

ਸੋਗ ਭਰੇ ਮਹੌਲ ਨੂੰ ਸੌਖਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ
ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Maison funéraire Rideau Funeral Home
4275, boul. des Sources, Dollard-des-Ormeaux (Qc) H9B 2A6
514-685-3344 • www.rideaumemorial.com

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਟੋਰ

Abdul Rehman

514-638-2222, 514-629-0000

Authorized Dealer of Rogers and Fido

GET ANY PHONE FOR
\$0 Down

Get unlimited internet for very less price

6700 Ch de la cote des neiges k-27 H3S2B3

Abdul Rehman

Authorized dealer of
Rogers fido and chatr

Will Field Marshal Munir test a nuclear weapon?

“God has made me the protector of the country,” Pakistan army chief Field Marshal Asim Munir said recently in Brussels. The army chief, who is de-facto military ruler of his country, was on his way back from the US, his second visit in as many months. Pakistan’s military dictators have always seen themselves as messiahs sent by God to fix their broken country. From the first, Field Marshal Muhammad Ayub Khan in 1958, and now, Field Marshal Munir in 2025. Pakistan’s third military dictator, General Zia-ul-Haq, was the first to invoke God. “With the help of the Almighty Allah, the armed forces will do everything we can to insure stability,” Zia said after a 1977 coup. Zia Islamised his Army, and Pakistan, it was said of his decade-long rule, was run by three As - Army, Allah and America. A fourth A - atomic weapons - entered the picture when Pakistan became a threshold nuclear power under Zia. Under Munir, the third ‘Zia Bharti’ army chief (officers commissioned under Zia), America is back in Pakistan. Munir has promised the US rights to minerals, rare earths and oil, and publicly massaged the transactional President Donald Trump’s ego by backing his candidature for a Nobel Peace Prize. Munir is also believed to be setting the stage for Trump’s state visit to Pakistan, the first by a US President in nearly two decades. Munir is also acutely aware of Pakistan’s tanking economy compared to India’s economy, the world’s fastest-growing major economy — at the Tampa dinner he compared Pakistan to a “truck filled with gravel” which could damage India’s “shiny Mercedes”. As the saying goes, when all you have in your hands is a hammer, every problem becomes a nail. And so Munir became Pakistan’s first army chief to rattle the nuclear sabre. “We

are a nuclear nation, if we think we are going down, we’ll take half the world down with us,” the army chief told the Pakistani diaspora at a black-tie dinner hosted in Tampa, Florida on August 9. The last two dictators, Zia and Musharraf, pioneered what Indian analysts call ‘Nuclear Weapons Enabled Terrorism’ or NWET - threatening the Indian political class with nuclear strikes if India launched a military response to terror attacks. Operation Sindoor collapsed NWET. The Indian political leadership unleashed air strikes against terror camps and Pakistani airbases. On May 13, the 27th anniversary of the Pokhran-II nuclear tests, Prime Minister Narendra Modi drew new red lines for Islamabad - India would not be deterred by nuclear blackmail, wouldn’t distinguish between state and non-state, and would militarily punish terror attacks. PM Modi reiterated these points during his August 15 address from the Red Fort. Far more worrying for Pakistan’s strategic community was the paralysis of its nuclear vectors - air and ground-launched nuclear weapons on May 10. Pakistan relies on Mirage III and F-16 fighter jets to drop nuclear gravity bombs and Wanshan series Transporter Erector Launchers (TELs) to carry its arsenal of nuclear-tipped Shaheen and Abdali missiles. Fighter aircraft need secure airfields located near nuclear storage sites. TELs are designed to be road-mobile and cross-country but also need the cover provided by fighter aircraft and air defence missiles. A 23-minute rampage by the IAF on May 10, 2025 saw steep-diving BrahMos missiles driving holes into Pakistani airfields, shattering hangars with parked aircraft inside them and blasting radars to blind the Pakistan Army’s air defence net. Indian Air Force Chief AP Singh revealed his missileers

had shot down six PAF aircraft, including one AEW&C from a distance of over 300 km. On May 10, it didn’t matter how many fighter squadrons the PAF had, the range of their air-to-air missiles or the training of its pilots. There was simply nothing the PAF or the Pakistan Army could do to stop India’s BrahMos onslaught except pick up the DGMO’s hotline. Indian analysts like Lt General PR Shankar (retired) believe these shock IAF strikes rattled the rungs of Pakistan’s nuclear ladder are among the main reasons Islamabad brought in the United States to mediate a ceasefire. Publicly, the Pakistan army continues its ‘all is well’ bluster. At a public meeting on May 28 this year, Lt General Khalid Kidwai, adviser to the National Command Authority (NCA), said that Pakistan’s nuclear weapons had deterred India from launching ‘Cold Start’, punitive military strikes. Kidwai, the longest-serving head of the Strategic Plans Division (SPD), which formulates nuclear strategy and handles weapons, clearly missed the point that Cold Start was only one of several options before the Indian political leadership. Post the May 22 massacre of Indian tourists at Pulwama, India’s leadership chose the swiftest option available, offensive air power, to raise the costs of Pakistan’s state sponsorship of terror. Munir’s nuclear bluster in Tampa was to reiterate Pakistan’s NWET. The Pakistan Army is the world’s only military to directly control nuclear weapons. It is undoubtedly back on the drawing board to rework their nuclear strategy to deter India. This policy is said to have begun after Pakistan detonated six nuclear weapons on May 28 and 30, 1998, in the Ras Koh hills of Balochistan’s Chagai district. The nuclear blackmail continued for nearly three decades as the Pakistani

deep state unleashed terror strikes across India’s mainland, from the 2001 attack on India’s Parliament to the attack on Mumbai in 2008, before hitting a dead-end in Pulwama. Will the unpredictable Munir walk his talk on nuclear weapons and resume nuke tests to bolster his army’s sagging NWET strategy? The answer lies in a series of compulsions, most revolving around the persona of Munir himself. Munir has gone about fortifying his position since Operation Sindoor. Post the conflict, he elevated himself to Field Marshal and awarded himself the Hilal-i-Jur’at, the country’s second-highest military award. Munir’s rising profile has sparked rumours of him replacing President Asif Ali Zardari. His “God has made me protector” statement was a response to this speculation. But in Pakistan, nothing can be ruled out. All military dictators have shown a disdain for politicians and political office but have found the lure of power irresistible. But the other thing about military leaders is they are attractive only in a crisis. Once the crisis passes, the reality of Pakistan being a “dump truck filled with gravel” will soon be realised by its people when problems like inflation, unemployment, fuel shortages, and economic collapse, return to haunt them. Every Pakistani dictator who has imposed himself on the people without a mandate has realised this. Some look for a way out by eliminating competition. Munir, for instance, has worked hard to finish off the extremely popular Imran Khan, the only challenger to his leadership. Khan was unseated as Prime Minister in 2022 and has been in prison since 2023 under a battery of corruption charges. The Munir-Imran rivalry is the talk of Pakistan.

Could Alaska see yet another major Russia-US real estate deal?

On August 9, President Donald Trump declared the date and venue of his highly anticipated meeting with Russian President Vladimir Putin. The meeting, Trump announced on Truth Social, would take place on Friday, August 15, in Alaska. A Trump-Putin presidential summit has been in the works for several days now, ever since Trump stunned the world by announcing he would soon be meeting his Russian counterpart ‘as soon as possible’. In recent days, Trump has tried hard to get Putin back to the negotiation table by targeting one of his largest oil customers, India, with higher tariffs for purchasing Russian oil, and by increasing US military sales to Ukraine. Alaska will host the first meeting between a US and a Russian President in four years. The summit could possibly herald the beginning of the end of the Russia-Ukraine war, Europe’s longest since the Second World War. Yet, the date and the location of this summit are extremely significant, and a portent of what might follow. First, as the real estate hyperbole goes, location, location, location. Alaska was part of the Russian Empire until 1867. That year, Tsar Alexander II, scarred by the Crimean War, and worried by the possibility that the British could capture his empire’s eastern-most tip (the British could do those things then),

sold it to the USA for \$7.2 million- over \$10 billion in today’s currency. It was one of the 19th century’s most significant real estate transactions. The territory, rich in natural resources including gold, is nearly one-fifth the size of the US. Then, the date. August 15 marks the 80th anniversary of the end of the Second World War, which ended when Emperor Hirohito announced the surrender of Imperial Japan. The Japanese Empire was besieged by the US atomic bombings of Hiroshima and Nagasaki, and the August 8 invasion of Japanese-occupied Manchuria by Stalin, where over 700,000 Japanese soldiers were captured. (Two years later, Lord Louis Mountbatten who was Supreme Allied Commander, South East Asia, suggested the date as the one when the British would finally pull out of India). Both Putin and Trump want an end to the fighting, but clearly, on their terms. Trump wants the big headline. Ending the Russia-Ukraine war, which is believed to have killed close to half a million soldiers, would boost Trump’s claim for a Nobel Peace Prize as the ‘Peace President’. He has, in recent months, repeatedly claimed to have brokered peace between India and Pakistan, a claim rebuffed by New Delhi. He claimed to have ended the Israel-Iran conflict with a massive bombing of Iranian nuclear sites on

June 22. On August 8, Trump brokered peace between Armenia and Azerbaijan at the White House, a peace deal that will see the creation of a Trump Route for International Peace and Prosperity (TRIPP). But Moscow could trip US plans for Russia to withdraw from all Ukrainian territories it has captured since 2014. President Putin is believed to have told Trump’s envoy Steve Witkoff that he’ll halt the war in exchange for eastern Ukraine. He also wants the withdrawal of all Ukrainian forces from the Russian-majority Donbas, a demilitarised Ukraine, and ironclad guarantees that Kiev will not join NATO. The Washington grapevine suggests that Trump views the Russia-Ukraine war as yet another territorial war. Early in his second term, Trump wanted the US to prospect for rare earths and resources in Ukraine in

exchange for a peace deal. If Trump leads a move for global recognition of Russia’s territories, it would see one of the biggest redrawing of international boundaries in recent years, the kind that was seen in 1867 when the US purchased Alaska. Trump’s predecessor, Andrew Johnson, was pilloried in Congress for the Alaska purchase. Johnson had succeeded the assassinated Abraham Lincoln. The Civil War ravaged US’s purchase of Alaska, which was called ‘Seward’s folly’ — for the US secretary of state who signed the deal, and Jackson’s ‘Polar Bear Garden’. The criticism ended when huge gold deposits were discovered in Alaska a few years later. Johnson’s real estate gamble turned out to be a windfall. That’s exactly the kind of story Trump, the real estate tycoon turned President, wants to see in 2025.

Why did students in Bangladesh turn towards fundamentalism?

How did Bangladesh's campuses come to be dominated by fundamentalist students by 2024? The situation was a stark reversal from the progressive activism of 1971. Decades of dynastic politics and the erosion of independent leadership due to a ban on campus elections were exploited by fundamentalists.

In the 1960s, the students of Bangladesh were the vanguard of the independence movement. After independence, divisions arose among them, but none turned toward fundamentalism. The 1972 Constitution of Bangladesh, under Article 38, explicitly prohibited the formation of communal or religiously affiliated organisations. But that safeguard did not last long. After the assassination of President Sheikh Mujibur Rahman on August 15, 1975, an ordinance repealed the relevant section of Article 38. Following this, politics resumed under the Political Party Regulation Act of 1977. One by one, communal parties with religious names, along with pro-Pakistan groups, began to re-enter the political stage. Jamaat-e-Islami was the first, initially rebranded as the Islamic Democratic League. Soon afterward, it reclaimed its original name and resumed political activity openly.

THE EARLY MARGINS OF STUDENT FUNDAMENTALISM

Even as pro-Pakistan fundamentalist groups reappeared in national politics, their student organizations could not operate openly within the education sector at first. Only much later did Jamaat's student wing begin to establish covert and armed positions at two major public universities—Rajshahi and Chittagong. Yet despite this underground presence, they never succeeded in gaining significant ground in open student politics. However, by July 2024, the picture had changed dramatically. First came the quota reform movement over government jobs, followed by the full unveiling of Dr. Yunus's "meticulous design" and finally the fall of Sheikh Hasina's government. Together, these events revealed that a large portion of student politics and the younger generation had shifted into the fold of fundamentalism. Even Dhaka University—the historical heart of every progressive movement in Bangladesh—fell into the hands of fundamentalist students. What is more striking is that today's leftist students coexist comfortably with them. In the 1980s,

those very leftists were the fiercest enemies of fundamentalists.

WHY THIS TRANSFORMATION IN BANGLADESH CAMPUS POLITICS?

Why did this section of the younger generation change course? Why are they today's religious fundamentalists, now in control of Bangladesh's campuses? The transformation of a society's collective psyche is never the product of a single cause. Family upbringing, institutional education, social currents, changes in culture—all these factors converge. Each is worthy of research in its own right. Yet from the perspective of political dynamics, two forces played the most decisive role in allowing fundamentalism to take firm root among today's students.

HOW BANGLADESH STUDENT POLITICS BECAME SUBSERVIENT?

For decades, much of Bangladesh's political leadership, and its student leadership as well, has been forged in the crucible of student politics. From the Pakistan period up until 1977, no student organisation in Bangladesh was legally allowed to function as a wing of a political party. That changed under the Political Party Regulation Act of 1977, enacted by the military regime. From then on, student organisations were formally recognised as extensions of their respective parties, aligned with party ideology. Once this system was established, political parties—whether acting in their broader self-interest or to serve the narrow cliques within their leadership—began interfering, directly or indirectly, in the process of cultivating student leaders. Even so, until 1990, student organisations outside the fundamentalists retained at least some ability to produce leadership independently. Party influence was present, but ordinary students still played a role in choosing their representatives.

THE BREEDING GROUND OF STUDENT UNIONS

Leadership in student politics was primarily built through student union elections held in universities and colleges. Up until 1990, most public

universities, government colleges, and even many prominent private colleges held regular student union elections. A significant portion of Bangladesh's national leadership emerged through these processes. Not every elected student leader went on to enter national politics, but perhaps one in five joined their parent party in time. From there, these young leaders progressed steadily, rising through the organizational ranks from the central to the district level, establishing themselves as political figures. Dhaka University had a particular distinction: those elected to its student union or who rose through politics within its campus often went on to become central leaders in their parties.

THE MARGINALISATION OF JAMAAT'S STUDENTS WING

By contrast, Islami Chhatra Shibir—the student wing of Jamaat-e-Islami—remained marginal. At that time, student politics in Bangladesh was dominated by three ideological currents: the leftists, the Bengali-culture-driven nationalist center-left, and the smaller center-right, which leaned toward religious nationalism. Of these, the cultural nationalist center-left was the most powerful, commanding influence nationwide. By the 1980s, the left and center-left had become so dominant that General Ershad, after seizing power, tried to counterbalance them by creating a student wing of his own: "Natun Bangla Chhatra Samaj." But he quickly realized that such a move would only split the center-right, thereby handing a greater advantage to the left and center-left. Understanding the political cost, he shut down the organization. That decision also paid dividends. By the final years of Ershad's rule, the center-right had secured control of Dhaka University's student union, with the BNP's student wing, Jatiyatabadi Chhatra Dal, winning elections there. In this sense, Ershad himself also emerged victorious, for through the election process, the center-right gained legitimacy at Dhaka University. And whenever the center-right prevailed, the broader rightist groups benefited as well—gaining not only their

votes but also the opportunity to nurture a few of their own leaders under disguise. By 1990, a significant shift was visible in Bangladesh's student politics, a shift reflected in the 1991 national elections. Before the polls, many assumed that the center-left Awami League would win. Yet, in the end, it was the center-right BNP, together with the fundamentalist or extreme-right Jamaat-e-Islami, that combined forces to form the government. Despite this change, the center-left and its culture-based nationalist ideology did not pay attention to reforming or rejuvenating their student organizations. Instead, another trend emerged. The power to shape leadership within the BNP's student wing, Jatiyatabadi Chhatra Dal, and the Awami League's Chhatra League gradually slipped away from students. Leadership was no longer decided by students themselves but increasingly imposed by the two-party chiefs or their loyal lieutenants.

THE END OF STUDENT UNION ELECTIONS IN BANGLADESH

The matter did not stop there. From 1991 onwards, student union elections in public universities and prominent colleges were suspended. Even the Dhaka University Central Students' Union (DUCSU)—long considered the nursery of Bangladesh's national leadership—saw its elections halted. From 1991 to 2024, the BNP and Awami League alternated in power: Khaleda Zia served as prime minister three times, Sheikh Hasina five times. Yet DUCSU elections were held only once, during Hasina's fourth term. Why neither leader wanted to restore DUCSU elections has never been clearly explained. The reality is that both leaders and their parties embraced dynastic politics. Not only the central leadership but regional leaders as well began treating politics as hereditary. From 1991 to 2024, when a member of parliament died, it was often the spouse or child who was nominated to contest the seat. By keeping politics confined within families and preventing the rise of new, popular leadership, the two parties established an unspoken consensus.

Why India cannot ignore the challenge of illegal immigration

Demography is destiny.” This phrase, often used to highlight the promise of a youthful population, today stands as a caution for India. When demographic shifts occur naturally—through fertility, development, or voluntary migration—they contribute to a dynamic and plural democracy. But when demographic changes are engineered through illegal immigration, they threaten not just the composition of society, but the very foundation of our democratic republic. In India, we are now facing such a threat—quietly intensifying over decades, largely under-reported, and too long ignored. On August 15, from the Red Fort, Prime Minister Narendra Modi cautioned the nation about a silent yet dangerous shift — an engineered attempt to alter India’s demography. This was not a rhetorical flourish but a stark reminder of how demographic imbalances, if left unchecked, can imperil our democracy, our security, and the unity of Bharat. Recognising the gravity of the issue, the Prime Minister has announced the formation of a high-powered demography mission — a national effort to safeguard India’s demographic equilibrium and shield vulnerable communities from infiltration-driven disruptions. Across our border states and tribal belts, we are witnessing how illegal immigration, particularly from Bangladesh, has created pockets of demographic inversion, transforming social structures, political equations, and even everyday cultural practices.

The Numbers Tell the Story

The facts are unambiguous. India’s Hindu population has grown at a rate of 16.8%, while the minority population has expanded at 24.6%. District-level data underlines this imbalance. In Dhubri (Assam), the minority share increased from 70.4% in 2001 to 79.7% in 2011. In Murshidabad (West Bengal), it rose from 61.4% to 66.2%. These are not mere percentages; they reflect a rapid change in the social fabric. Overall, the minority growth rate is 46.4% faster than that of Hindus, with minority-majority districts growing at the fastest pace. West Bengal exemplifies the trend. In the last decade alone, the Hindu share has declined by 2%, while the minority share has grown by 2%. Hindus are now a minority in 10 blocks of North 24 Parganas. In South 24 Parganas, minorities account for 40% in more than 30% of the districts. In border areas, the minority share touches 45%. Bihar’s Seemanchal region, once evenly balanced at 50-50, now records 68% minority share. In Assam, the trajectory is alarming: Hindus declined from 73% in 1951 to 62% in 2011. Projections suggest that by 2050, Hindus may fall below 50%, making Assam a minority-majority state. Some may argue that these demographic changes are simply the result of natural differences in fertility rates across communities. However, this assumption fails to account for the scale and speed of the population shifts observed in certain districts. A surge of 8 to 10 percentage points within a single decade cannot be explained by birth rate variations alone. Such abrupt demographic transformations strongly suggest the presence of large-scale in-migration, much of it illegal.

From Demography to Democracy

Demography directly translates into political power. In constituencies where the minority population exceeds 70%, no non-minority candidate has ever been elected since 1952. Kishanganj, with a 68% minority population, has never elected a Hindu MP. Analysts note that when the Hindu population falls to around 70% or 60%, there is a 90% probability that the constituency will swing in the direction where the other 30–40% of voters are voting. There are a range of examples to support this hypothesis - from Dhubri to Kishanganj. When elections are driven not by development agendas but by bloc voting on religious lines, democracy weakens. Parties calibrate their manifestos not around jobs, health, or infrastructure, but around appeasement. Development takes a backseat, constitutional values are tested, and the rights of shrinking communities come under strain.

Social Tensions on the Ground

Demographic changes do not remain confined to census tables. They spill into society. In Jharkhand’s Santhal Pargana, the tribal share has fallen from 35% to 24%, while the minority population has grown from 15% to 27%. Reports highlight how infiltrators mislead innocent tribals, seize their lands, and target tribal girls through marriage rackets. Some local schools in Jamtara were giving holidays on Fridays, Saraswati Puja immersions faced hostility, and Hindus in some villages were compelled to migrate. Courts, too, have taken cognizance. In 2008, the Delhi High Court observed that illegal foreign migrants are a “threat to national security.” Just last week, the Supreme Court refused to stay the detention of suspected illegal immigrants, remarking pointedly: “What if an infiltrator enters illegally? If you don’t detain, the writing on the wall is that they will disappear.” The Jharkhand High Court has reprimanded state authorities for ignoring demographic change in Santhal Pargana, noting the activities of banned Bangladeshi organisations in luring tribal women and altering land ownership patterns.

National Security Implications

When demography changes in border regions, national security is inevitably compromised. Border areas are India’s first line of defence. If these areas are demographically altered, they become susceptible to external influence, sleeper cells, and smuggling networks. Infiltrators do not come merely to seek livelihood — they create ecosystems that undermine local culture, economy, and law enforcement. This is why no country in the world — whether the United States or in Europe — tolerates unchecked illegal immigration.

DAR & ASSOCIATES

ACCOUNTING & TAX SERVICES

SMALL & MEDIUM BUSINESS

ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ

- BOOKKEEPING SERVICE
- REPORTS (DAS/ GST / QST, ETC.)
- PAYROLL SERVICE

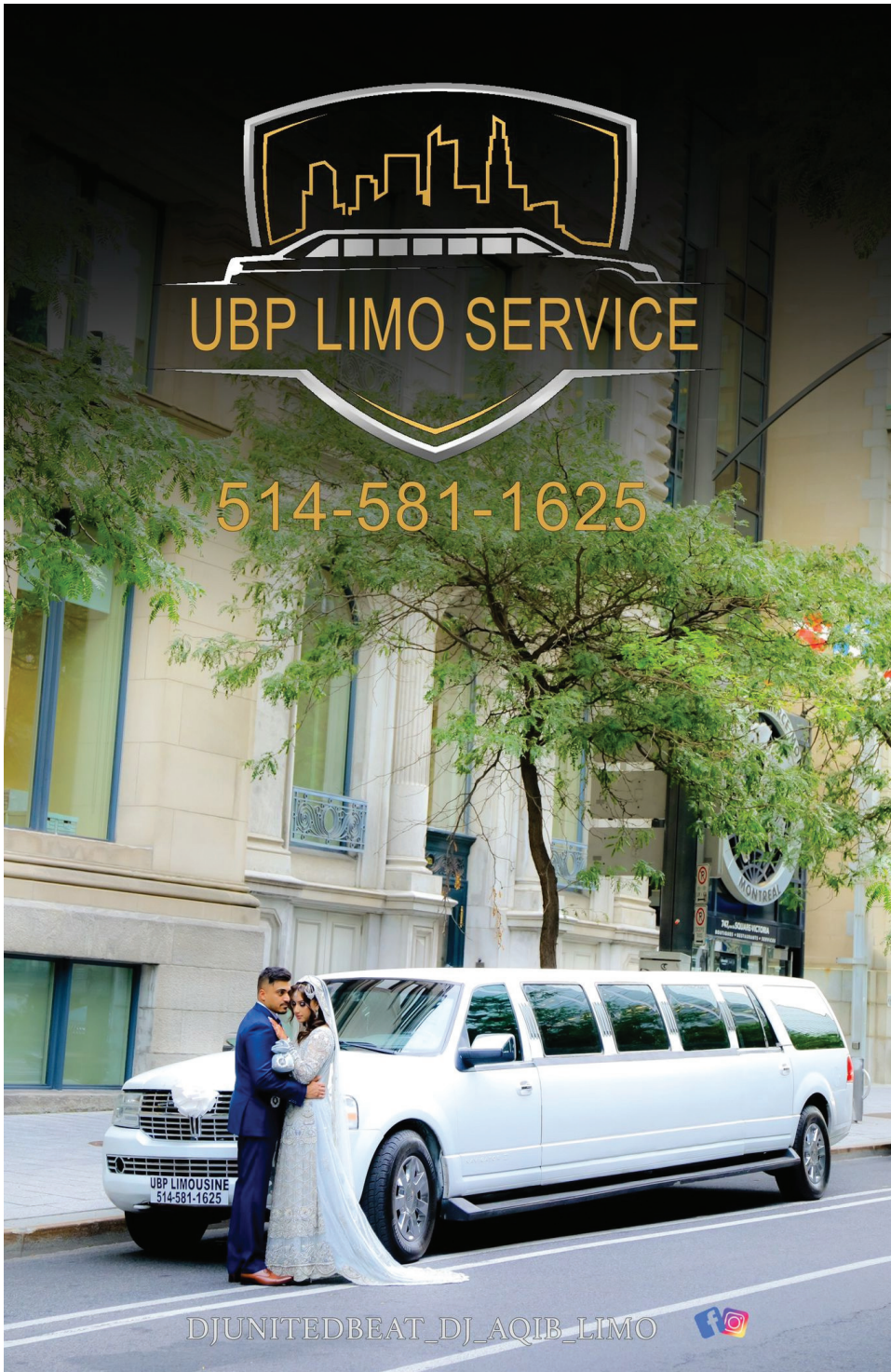
DRBHNG@YAHOO.CA

RANJIT KAUR DARBHANGA

GULSHAN DARBHANGA

CELL (514)294-5588

HOME (450)465-6910

UBP LIMO SERVICE

514-581-1625

DJUNITEDBEAT_DJ_AQIB_LIMO

Love for stray dogs vs public safety: Why India needs a real solution now

The year is 1997. It is 7:15 PM in Dewas, an industrial town in western Madhya Pradesh. Thanks to the solitary timezone our country follows, there is enough daylight. I am out on a stroll with my mother, maybe to visit someone. I can't recall who because we never ended up visiting them. Why? You will soon figure it out.

There was a bakery at the bend, famous for its aloo patties, a favourite post-cricket snack of the colony kids. It costs Rs 5 per piece, with complimentary red sauce, claimed to be tomato ketchup. The bakery owner never gave bills or receipts for any purchases. "Kya karoge bill ka?" he would humour.

Honestly, until I moved to a metro, I never knew you could receive bills for purchasing grocery items. Sometimes, the baker would reheat three-day-old patties in a bulb-operated oven to feed the red-sauce-addicted kids. We wouldn't notice, since he would put extra sauce. To atone for all the tax theft and deceit, he would feed the stray dogs around. It's a feature in India: often, people with a lot of black money will have a religious hymn as their ringtone or a deity as their phone wallpaper. The corrupt often seek refuge in religion or performative kindness as insurance against bad luck, also known as the Income Tax

Department.

Nevertheless, the cunning baker's largesse ensured a battery of well-fed dogs around the bakery. I was aware of this sensitive area. Hence, I usually avoid wearing revealing clothes, especially the ones which expose my calf muscles to the aloo patties-fed canines. As I approached them, the first thing I did was to clench my butt, just look ahead, walk briskly, while not trying to run, never trying to look the dog in the eye, and maybe hum a song. To somehow prove you are not a threat, not someone who is willing to share their food, or try to mediate in their fight with some trade deals. Just. Be. A. Non. Entity.

Maybe my calf muscles were too tempting. Two of them started growling and pacing cautiously toward me. Now, this is a red flag in the stray-dog escape manual - it means you are about to be attacked. My mother, meanwhile, had picked up a rock to pretend to throw at them, hoping to shoo them away. Cardinal mistake. One of them leapt and punctured my thigh with its fangs.

Dog bites are painful, but more than that, they are severely

traumatic. The moment an animal attacks you, your body reacts like an animal. Darwinian survival theories suddenly come to the fore. Your brain convinces you that you will be eaten very shortly. Such trauma is so long-lasting that you can write a detailed column about it 28 years later. I am not a dog parent, but I have immense respect for the species - probably the closest ally to humans in the entire animal kingdom, often even a substitute for human presence in one's life. A forever kid, surprising you with its kindness and loyalty every passing day. "Oh, you know what he did today," you share joyously with your partner. A dog never really grows up mentally - to be cunning, to lose its innocence - like children eventually do. I say this as the parent of a growing toddler. At the same time, I also understand people who are wary of dogs. Love for dogs is usually generational. It's inherited in most cases. If one has grown up with a dog at home, it will be natural for that person to be a dog lover for life. A natural extension of this is love for stray dogs. By nature, dogs are loyal to their master. To explain it in mathematics,

it's like a function $f(x)$ in differential calculus. It can be one-to-one, many-to-one, but never one-to-many. To simplify, a dog can be super loyal to its human parent, and the parent would love the dog too (one-to-one). Many others can love your dog (many-to-one), but the dog won't be as charitable or loving to many others or strangers (one-to-many). The one-to-one function is so strong that it ignores the absence of one-to-many. We have to curb the access of one dog to many humans. That's the core of it. Keep it one-to-one. And that's where the stray dog situation comes in. There are 37 lakh reported dog bites every year, often in the poorest of gullies, with small children being the most frequent victims. That alone shows there is a problem. Throwing dogs into shelters, which are virtually non-existent, is not the optimal solution. But the absence of a fair solution should not make us forget the problem. We cannot be satisfied with the status quo. Nobody should have to hum a song and pray to their subscribed deity to escape a dog bite and the ensuing trauma, including that small kid in Malwa, 28 years ago.

GKB MEDIA, ALAKH GROUP

PHOTO, VIDEO, GRAPHIC

AND MUCH MORE

4K ULTRAHD

OVER 17+ YEARS OF EXPERIENCE

STRONG OPERATIONS EXPERIENCE IN COMMUNITY NEWSPAPERS AS PHOTO JOURNALIST, PLUS OVER 7+ YEARS OF EXPERIENCE AS ADVERTISING AND MARKETING EXECUTIVE

FULL TIME SERVING TO THE COMMUNITIES

TOP SKILL:

PHOTOGRAPHY

PHOTOSHOP EDITOR

TV COMMERCIAL ADS

WEDDING ALBUM DESIGNER

MAGAZINE COVER DESIGNER

LOGO DESIGNER

PHOTO RETOUCHING

AUDIO MUSIC EDITING

POSTER DESIGNER

BROCHURE DESIGNER

VIDEO EDITOR

BIG BANNER DESIGNER

ALAKH GROUP

CALL: NIRMAL BAL 514.515.1119

E: BAL_NIRMAL@YAHOO.CA

WWW.ALAKHGROUP.CA

LIKE & SHARE

f

keep your memories alive with.....

CREATIVE VIDEO PRODUCTION 514-983-0864

Creative Video Production

VIDEOGRAPHY & PHOTOGRAPHY

WEDDINGS , ANNIVERSARIES , BIRTHDAYS

LIVE SHOWS

COMERCIAL ADDS & ALL KIND OF EVENTS

514-983-0864

f

CREATIVE VIDEO MONTREAL

YouTube

CREATIVE VIDEO MONTREAL

Russian Strikes Hit Western Ukraine, NASDAQ-Listed Factory Damaged in Massive Attack

Russia unleashed one of its largest aerial assaults of the year on Ukraine overnight, launching 574 drones and 40 missiles that pounded western regions far from the front lines. Ukrainian officials confirmed at least one death, more than a dozen injuries, and widespread damage, including a direct hit on a facility operated by Flex Ltd., a NASDAQ-listed technology and manufacturing company. In Lviv, strikes damaged residential areas and killed one person, while in Mukachevo, six workers were injured when missiles tore through the Flex facility, which employs thousands and serves as a key manufacturing hub. Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy condemned the attack, calling it further proof that Moscow has no intention of pursuing serious peace talks. He urged the international community to respond with tougher sanctions

and tariffs against Russia. Flex, which began as a Silicon Valley firm in 1969 and now has corporate offices in Austin, Texas, and Singapore, produces a range of consumer and industrial products. Ukrainian officials stressed that the facility had no military links, accusing Russia of deliberately targeting civilian infrastructure. Moscow, however, claimed the strikes were aimed

at drone factories, weapons storage sites, and other military facilities, a claim Kyiv strongly disputes. The attack coincides with renewed international efforts to broker a peace settlement after more than three years of war. U.S. President Donald Trump has pushed for direct talks between Russian President Vladimir Putin and Zelenskyy, though Russia's foreign minister has indicated that lower-level negotiations must take place first. Meanwhile, Ukraine has intensified its own drone strikes on Russian oil refineries and logistical hubs, disrupting Moscow's fuel supply chain and driving up wholesale gasoline prices. Zelenskyy reiterated that Ukraine is ready for direct negotiations but stressed that stronger Western pressure will be essential if Russia continues to resist meaningful dialogue.

Spare China but hit India: US Secretary of State defends Russian oil hypocrisy

US Secretary of State Marco Rubio has acknowledged that imposing secondary sanctions on China for refining Russian oil could drive up global energy prices, even as Washington has punished India with additional tariffs for continuing to purchase crude from Moscow. Speaking to Fox News on August 17, Rubio cautioned that targeting Chinese refiners would have disruptive consequences for the global oil market. "If you impose secondary sanctions on a country, as in the case of Russian oil shipments to China, China will simply refine that oil and it will return to the global market. Anyone buying this oil will pay a higher price, or if it is unavailable, they will have to look for alternative sources," he said. Rubio revealed that European nations have already expressed unease over such measures. "When we discussed the Senate bill proposing a 100 percent tariff on China and India, we heard from a number of European countries that they were unhappy with that possibility," he added.

Trump Adviser Pressures India to Cut Russian Oil Ties Amid Rising Trade Tensions

India is facing fresh criticism from Washington over its growing reliance on Russian crude, with White House trade adviser Peter Navarro urging New Delhi to halt purchases that he argues weaken global efforts to isolate Moscow. Writing in the Financial Times on Monday, Navarro accused India of serving as a "clearinghouse" for Russian oil, converting sanctioned crude into exports while providing Russia with critical revenue.

Since Western sanctions in 2022 barred Russian oil from most global markets, India — the world's third-largest crude importer — has sharply increased its imports, with Russia now supplying nearly one-third of its total crude needs. This shift has positioned Russia as India's largest oil partner, but it has also deepened U.S. frustration over what officials see as a loophole in sanctions enforcement. Navarro's warning comes as U.S.-India trade relations grow more strained. Earlier this month, President

Donald Trump signed an executive order imposing an additional 25 percent tariff on Indian goods, citing India's continued oil trade with Russia. That measure, which brings overall tariffs on Indian exports to 50 percent, will take effect later this month. Negotiations on a potential trade deal have been thrown into uncertainty after a planned meeting between U.S. and Indian officials was abruptly canceled, raising doubts about whether the tariff hikes can be

rolled back anytime soon. Navarro also criticized India's broader trade practices, calling its tariff regime and non-tariff barriers damaging to American workers and businesses. Indian state-owned refiners are now awaiting guidance from New Delhi on whether to scale back Russian imports. Some refiners have already begun seeking alternative suppliers, wary of escalating U.S. penalties that could further complicate India's trade and energy strategies.

ICRIER Warns of Sectoral Strain as US Tariffs Hit Indian Exports

India's exporters are grappling with sweeping US tariffs that now cover almost 70 percent of outbound shipments to America, valued at roughly \$60.85 billion. While the duties look alarming, a fresh analysis from the Indian Council for Research on International Economic Relations (ICRIER) suggests the overall impact is less severe in macroeconomic terms, affecting just 7.38 percent of India's total exports and about 1.56 percent of GDP. The report, Navigating Trump's Tariff Blow, authored by Ashok Gulati, Sulakshana Rao, and Tanay Suntuwal, highlights that the real damage lies in labour-intensive and high-value industries. Textiles and apparel, gems and jewellery, auto parts, and agriculture are among the most vulnerable sectors, with millions of livelihoods tied to their performance. The textiles sector faces the steepest disadvantage, losing more than 30 percentage points in tariff competitiveness compared with rivals like Bangladesh, Pakistan, and Vietnam.

Zelenskyy Heads to Washington After Trump-Putin Summit Ends Without Deal

The high-stakes summit between U.S. President Donald Trump and Russian President Vladimir Putin in Alaska ended without a ceasefire or peace agreement, though both leaders pledged to keep working toward ending the war in Ukraine. Trump, who described the talks as "productive," said the goal was not just a temporary ceasefire but a comprehensive peace agreement. Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy, who was not invited to the Alaska meeting, announced he will travel to Washington

on Monday to meet Trump directly. Zelenskyy emphasized that any path forward must include Ukraine's voice, calling for a "real and lasting peace" that goes beyond pauses in fighting. He also urged Trump to strengthen sanctions against Russia if no deal is reached and reiterated that territorial issues cannot be settled without Kyiv's involvement. Putin, in remarks to Russian officials, called the

summit "frank and meaningful," noting both sides expressed a desire to resolve the conflict peacefully. However, analysts and European leaders remain cautious, warning that Russia continues to launch strikes on Ukrainian cities even as diplomacy advances. The Czech defense minister accused Putin of seeking to prolong the war to weaken Western unity

and expand Russia's influence. Reaction to the summit was sharply divided. European leaders such as Emmanuel Macron and Giorgia Meloni praised Trump's push for peace but stressed that Ukraine must set its own conditions. British Prime Minister Keir Starmer said progress had been made but insisted Zelenskyy's direct involvement in negotiations is essential. In Washington, U.S. lawmakers split along party lines, with Republicans hailing Trump's efforts while Democrats accused him of legitimizing Putin without tangible results.

Moscow Hesitates on Trump’s Push for Zelensky-Putin Peace Talks

The possibility of a long-awaited face-to-face meeting between Russian President Vladimir Putin and Ukrainian President Volodymyr Zelensky gained traction Monday as U.S. President Donald Trump hosted

European leaders at the White House. But Moscow remained noncommittal, saying only that it might consider “raising the level” of negotiations between the two warring nations. Trump interrupted a high-stakes

session with Zelensky and European heads of government to call Putin directly, floating the idea of a one-on-one meeting between the Russian and Ukrainian leaders “at a location to be determined.” He later

suggested he would join a subsequent trilateral summit. “This was a very good, early step for a war that has been going on for almost four years,” Trump said. Zelensky struck an optimistic tone, calling the Oval Office meeting with Trump their “best yet” and thanking him for renewed U.S. support. Still, European leaders including German Chancellor Friedrich Merz and French President Emmanuel Macron emphasized that any next steps must include at least a temporary ceasefire, a condition Putin has so far resisted. Macron urged that “a truce, a ceasefire, or at least stopping the killings” was essential before meaningful progress could be made. At the center of the talks was the question of security guarantees for Kyiv. Trump hinted that U.S. involvement could extend to troops on the ground, while European allies voiced support for “Article 5-like” protections

similar to NATO’s collective defense clause. British Prime Minister Keir Starmer and Macron have already signaled willingness to deploy forces, though Moscow denounced the idea as reckless and provocative. Complicating matters further is Russia’s demand to retain control of occupied Ukrainian territory, a position Trump appeared to tacitly endorse after his recent meeting with Putin in Alaska. Zelensky, however, sidestepped questions about territorial concessions, reiterating that Ukraine’s priority is stopping Russia’s assault with American and European backing. With public opinion in Ukraine strongly against surrendering land, and Moscow’s intentions still opaque, the road to peace remains fraught with uncertainty — even as Trump seeks to position himself as the broker of an end to Europe’s bloodiest conflict since World War II.

Trump-Zelenskyy Meeting Signals Breakthroughs but Raises Uncertainty

The high-stakes meeting between U.S. President Donald Trump and Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy at the White House delivered a mix of cordial diplomacy and tense undertones. Unlike their previous encounters, the tone this time was noticeably warmer, with Trump praising Zelenskyy and emphasizing that progress was being made. The Ukrainian leader, dressed in a formal suit rather than his typical military attire, expressed thanks for American support and highlighted the importance of ongoing talks with European leaders. This shift in atmosphere set the stage for a day of intense negotiations. One of the most notable developments was Trump’s openness to security guarantees for Ukraine. During his remarks,

he suggested that the United States, alongside European allies, would provide Ukraine with “very good protection, very good security.” He even left the door open to the possibility of American troops being deployed in Ukraine, although he stressed that Europe would carry the primary responsibility for safeguarding Kyiv. NATO Secretary General Mark Rutte described Trump’s willingness to participate in such guarantees as a “breakthrough,” signaling a major shift in Washington’s stance. Despite the talk of guarantees, Trump made it clear that he does not see a ceasefire as a requirement for moving forward. This position mirrors the line taken by Russian President Vladimir Putin, raising concerns

in Kyiv and across Europe that fighting could continue while negotiations drag on. French President Emmanuel Macron and German Chancellor Friedrich Merz both countered this view, insisting that a truce was necessary to lend credibility to the peace process and stop the ongoing bloodshed. The divide highlights the complex balance of interests between Washington, Moscow, and European capitals.

Zelensky Signals Willingness to Meet Putin After Trump Call

Ukrainian President Volodymyr Zelensky has said he is prepared to meet Russian President Vladimir Putin following high-level talks in Washington, where U.S. President Donald Trump and European leaders sought to push forward peace efforts. Speaking after a White House summit on Monday, Zelensky described the discussions as “very good talks” that covered sensitive issues including security guarantees. He emphasized that Ukraine is open to both bilateral and trilateral meetings involving Russia, the U.S., and European partners.

“We are ready for bilateral with Putin,” Zelensky said, calling his encounter with Trump the “warmest” to date. Trump confirmed he had held a 40-minute call with Putin after meeting Zelensky, raising the possibility of face-to-face negotiations between the Russian and Ukrainian leaders. The Kremlin, however, struck a cautious tone, with aide Yuri Ushakov saying only that it was “worthwhile” to explore raising the level of ongoing talks between the two countries. The question of security guarantees dominated the day’s discussions.

TIFF CEO Apologizes After Controversy Over Documentary on Oct. 7 Attacks

Toronto International Film Festival CEO Cameron Bailey has publicly apologized for the confusion and frustration caused by the festival’s decision to pull and later reinstate a documentary about the Oct. 7 Hamas attacks in Israel. Speaking at a pre-festival event, Bailey acknowledged the backlash and promised efforts to rebuild trust with affected communities and stakeholders. “I want to apologize for any hurt,

frustration, or disappointment that our communication about the film has caused, and for any mischaracterizations that have taken root,” Bailey said. “We’re working now — and we will be for a while — to clarify things and to repair relationships.” The film, *The Road Between Us: The Ultimate Rescue* by Canadian director Barry Avrich, recounts the story of retired Israeli general Noam Tibon as he risked his life

to rescue his son and family during the October 7 attacks. Initially invited as part of TIFF’s lineup to share what Bailey called a “painful but important story,” the documentary was pulled over concerns related to security and footage rights, sparking criticism from cultural groups, industry leaders, and Israeli officials. Following discussions with the filmmakers, TIFF announced the film’s reinstatement. While Noah Shack, CEO of the Centre for Israel and Jewish Affairs, called the apology and reinstatement “steps in the right direction,” he emphasized the need for greater accountability and systemic changes to prevent similar controversies in the future. *The Road Between Us* is scheduled to premiere at Roy Thomson Hall in Toronto on September 10, with tickets becoming available to the public on August 25.

Annapolis County Wildfire Expands to 3,200 Hectares as Crews Battle Flames

A fast-moving wildfire near Long Lake in Nova Scotia's Annapolis County has grown to 3,210 hectares, covering more than 32 square kilometres, according to officials with the Department of Natural Resources. The blaze, which started last Wednesday, remains out of control despite rainfall in the area. Fire managers said the updated size reflects clearer visibility and more accurate mapping after heavy smoke had obscured earlier measurements. CBC News reports that no homes have been destroyed, though campers and trailers were lost in the fire's path. Authorities said fire crews have worked tirelessly to protect properties using sprinklers, hoses, and barriers. Scott Tingley, the province's forest protection manager, noted that the flames reached the southern edge of Spectacle Lake and briefly crossed West Dalhousie Road. While 107 homes have been evacuated, impacting around 215 residents, officials stressed that these tactics have

been critical in preventing the fire from damaging houses. Winds have shifted in a direction more favorable to crews, helping to ease immediate threats to communities. The firefighting effort includes 93 provincial firefighters, 15 local respond-

ers, 22 personnel from Ontario, and five from Prince Edward Island. They are supported by four water bombers from the Northwest Territories, two helicopters, and three more helicopters en route from Saskatchewan. Premier Tim Houston

confirmed that while the province has no immediate plans to purchase its own fixed-wing water bomber, officials are evaluating future investments as wildfires become more frequent in Nova Scotia. For evacuees, the situation has created both anxiety and gratitude. Deputy Warden Dustin Enslow of Annapolis County told CBC's Information Morning that residents remain nervous but thankful for the strong support from firefighters and communities across the province. Some evacuees are staying with relatives while others have turned to camping. Over the weekend, those displaced were permitted to briefly return home with escorts to gather clothes, medications, and other essentials. The federal government has also stepped in, approving Nova Scotia's request for assistance. Emergency Management Minister Eleanor Olszewski confirmed that Ottawa is working with the Canadian Armed Forces to bolster local firefighting efforts.

Surveillance Footage Captures Bear Spray Attack on Satbir Cheema, A Sikh Surrey Non-Profit Leader

Authorities in Surrey, B.C., are investigating a violent assault on Satbir Cheema, the president and CEO of the Progressive Intercultural Community Services (PICS) Society. The attack, which the organization has described as a "targeted assault," took place on August 11 in the parking lot of the group's Newton office. Surveillance video shows Cheema leaving the building around 5:30 p.m. and walking toward his car when a white Dodge pickup truck pulled up.

Moments later, a man exited the truck's rear passenger door, approached Cheema, and discharged bear spray in his direction. Cheema managed to avoid most of the spray and retreated to his workplace to call for help. According to Surrey police, two suspects were involved in the incident — the driver and the attacker. Officers are reviewing the video and other evidence as they continue to search for those responsible. The PICS Society, which

provides employment, housing, and social support to newcomers in Canada, issued a strong statement condemning the violence. Cheema emphasized that the attack was not just personal but a strike against the organization's values and its mission of community service. "I am deeply grateful for the support from local police and the community," Cheema said. "Violence and intimidation will not deter us from serving those who depend on us."

Pakistan Monsoon Floods Kill Over 350 in Three Days, Thousands Displaced

Pakistan is reeling from catastrophic monsoon flooding that has claimed more than 350 lives in just 72 hours, according to the country's National Disaster Management Authority (NDMA). Since the rainy season began on June 26, the death toll has surpassed 650, with more than 180 others injured. Rescue operations remain underway but were temporarily stalled on Monday as relentless rainfall hampered relief efforts. Officials said the majority of deaths were caused by flash floods in the mountainous northern region of Khyber Pakhtunkhwa, while others resulted from lightning strikes and the collapse of homes. Entire communities have been swept away, with homes, shops, and roads destroyed by the fast-moving waters and landslides. Aerial images from Buner district showed entire neighborhoods submerged in sludge and debris. Prime Minister Shehbaz Sharif offered condolences to victims'

families, pledging full government support. "The Government is mobilising all resources for rescue and relief operations," he wrote on X. Still, many residents say aid has been slow to arrive. In Rawalpindi, factory owner Mohammad Shabbir told Reuters that nine feet of floodwater had destroyed homes and livelihoods, yet "no one from the government has checked on us or offered help." Others echoed similar frustration, accusing authorities of neglecting vulnerable communities. The government insists it has sufficient resources to manage the crisis and has declined foreign aid at this stage. However, memories of Pakistan's 2022 floods — which submerged a third of the country, killed or injured more than 15,000 people, and displaced 8 million — have heightened concerns about the country's long-term disaster preparedness.

Doug Ford Criticizes Assault Charges Against Lindsay Homeowner After Break-In

Ontario Premier Doug Ford is voicing frustration after a Lindsay homeowner was charged with assaulting an alleged intruder during a violent encounter earlier this week. The incident, which unfolded on August 18, has sparked a heated debate about self-defense laws and homeowners' rights. According to police, the resident awoke to find a man inside his apartment. A struggle broke out, leaving the alleged intruder with life-threatening injuries. He was taken to a local hospital and later airlifted to a Toronto trauma center. The 44-year-old homeowner was arrested and charged with aggravated assault and assault with a weapon but has since been released with a future court date. Speaking at a press conference, Ford condemned the charges, calling the situation unacceptable. He stressed that people have the

right to protect themselves and their families when their homes are breached, adding that the system "is broken" if homeowners defending their property end up facing criminal charges. Kawartha Lakes Police issued a public statement defending their actions, emphasizing that charges are based on evidence and are not proof of guilt. The statement clarified that while Canadians have the right to defend themselves under Sections 34 and 35 of the

Criminal Code, the level of force used must be considered reasonable. The alleged intruder, a 41-year-old man wanted on unrelated matters, remains in custody at the hospital and now faces several additional charges, including break and enter, possession of a weapon for a dangerous purpose, mischief under \$5,000, and failure to comply with probation. The investigation is ongoing, but authorities have assured the public there is no further threat to community safety.

Canada to Accept TOEFL Essentials for Permanent Residency Applications

Foreign nationals applying for Canadian permanent residency will soon have a new option to demonstrate their English proficiency. Immigration, Refugees and Citizenship Canada (IRCC) has announced that it will begin accepting the TOEFL Essentials test for applicants in its permanent economic immigration programs.

The decision follows the addition of the Educational Testing Service (ETS), which administers the TOEFL exams, as a designated language testing organization. While the test is not yet available for immigration applications, IRCC confirmed that updates to its official guidelines will be posted once the rollout date and test locations are finalized.

The change will apply to candidates in programs such as Express Entry, which includes the Federal Skilled Worker Program, Federal Skilled Trades Program, and Canadian Experience Class. It will also extend to the Atlantic Immigration Program and most Provincial Nominee Programs (PNPs), though provinces and territories may individually decide how and when to adopt the new option. TOEFL Essentials is a 1.5-hour exam that evaluates listening, reading, writing, and speaking skills through real-life, task-based activities. Test takers can complete it at secure centres in Canada and worldwide.

Instant results for listening and reading are available upon completion, with official scores released within six days. Candidates can also send their results to an unlimited number of institutions free of charge. With this addition, applicants will now have four approved tests to choose from: CELPIP, IELTS, Pearson PTE Core, and soon, TOEFL Essentials. IRCC will continue to use the Canadian Language Benchmarks (CLB) to assess applicants' language levels across all approved tests.

Canada Post Delays Union Talks Amid Ongoing Labour Dispute

Bargaining discussions between Canada Post and the Canadian Union of Postal Workers (CUPW) have been pushed back, with negotiations now set to resume on Monday, August 25. The delay, according to CUPW, is to allow Canada Post more time to review the union's latest proposals submitted earlier this week.

The union said its negotiating committees returned to the table on August 20 with comprehensive offers for both the Rural and Suburban Mail Carriers (RSMC) and Urban bargaining units. Canada Post's request for additional time forced the postponement of the meeting initially planned for Friday.

The corporation has yet to issue a public response confirming the change in schedule. Talks between the two sides had restarted Wednesday after postal workers rejected Canada Post's "final" offer from May. The union's latest proposal includes a 19 percent wage increase spread over four years, a cost-of-living allowance to offset high inflation, and improvements to benefits and paid leave. Urban postal workers have also proposed reinstating weekend parcel delivery exclusively for full-time employees to better compete with private carriers like Amazon, UPS, and Purolator. Canada Post's previous offer proposed a 13 percent wage increase over four years and the inclusion of more part-time roles, arguing that such changes would provide scheduling flexibility and help cut costs for the financially strained service. CUPW has opposed the plan, calling instead for cost savings to be found elsewhere and demanding an end to the use of contracted workers, as well as limits on forced overtime. The union says an overtime ban remains in effect as negotiations continue, signaling that the labour dispute is far from over. Both sides are now preparing for what could be a critical round of talks next week as the future of postal operations and worker conditions hangs in the balance.

Ontario Pipeline Corridor Plan Faces Criticism Over Lack of Indigenous Consultation and Environmental Risks

Ontario's proposed East-West Energy Corridor, a project aimed at moving oil and gas from Alberta to refineries in southern Ontario, is facing growing opposition from Indigenous leaders and environmental experts. Critics argue the plan has advanced without meaningful consultation with First Nations communities and poses serious environmental and economic concerns. The Mushkegowuk Council, representing seven First Nations along the James Bay coast, says the province has ignored their repeated requests for dialogue. Lawrence Martin, the council's lands and resources director, called the lack of engagement "astonishing," noting that planned developments, including a proposed deep-sea port on James Bay, conflict with ongoing federally funded research to establish an

Indigenous-led national marine conservation area (NMCA) in the region. Environmental experts also warn the project could pose significant risks to sensitive ecosystems. Mike McKay, director of the Great Lakes Institute for Environmental Research, cautioned that a spill could have devastating effects on the Great Lakes, a vital source of drinking water and economic

Economic experts are questioning the viability of the project, particularly the proposed port on James Bay. Harsh conditions, seasonal ice, and limited shipping windows could make oil and gas exports from the area economically unfeasible. However, analysts note that a port might be more practical for shipping critical minerals already being stockpiled in northern regions. Despite promises from the province to create an "Indigenous engagement roadmap," Martin and other leaders say those efforts have yet to materialize. The Mushkegowuk Council remains open to dialogue and urges the Ontario government to involve their communities in shaping decisions that will have long-term impacts on their land, water, and way of life.

Canada Lifts Retaliatory Tariffs on U.S. Goods Covered by CUSMA

Prime Minister Mark Carney has announced that Canada will remove all retaliatory tariffs on U.S. goods covered under the

Canada-U.S.-Mexico Agreement (CUSMA) by September 1. The move, aimed at easing trade tensions, follows a phone call

between Carney and U.S. President Donald Trump, where both leaders discussed strengthening bilateral economic ties. Despite this step, tariffs on key sectors such as steel, aluminum, and autos will remain in place as Canada continues negotiations to establish a more balanced trade framework. Carney highlighted that even amid ongoing disputes, 85 percent of Canada-U.S. trade remains tariff-free, a level of access that outperforms most other global trade relationships. The White House welcomed

Canada's decision, calling the removal of tariffs on CUSMA-compliant goods "long overdue." U.S. officials expressed optimism that this move would pave the way for deeper discussions on broader trade and security issues. Carney emphasized that the decision to lift these tariffs was made to support Canadian industries struggling under the weight of the trade war. He noted that Canada will also begin industry consultations next month in preparation for the official CUSMA review scheduled for next year, ensuring Canadian interests are well-represented in

the process. Beyond trade, Carney underscored his government's commitment to strengthening the economy through diversified trade partnerships, accelerated home-building efforts, and increased investment in national defense. He also revealed that the government will soon announce the first of several major "nation-building projects," which are expected to include infrastructure such as highways, ports, critical mineral facilities, and nuclear energy initiatives, aimed at transforming Canada's economic landscape.

Toronto Airport Arrest Ends 9-Month Fugitive Search for Navjeet Singh, in Fatal Manitoba Crash

Navjeet Singh, a 25-year-old from Brampton, was taken into custody at Toronto's Pearson International Airport after evading authorities for over nine months. Singh was wanted in connection with a fatal collision in Manitoba that claimed the lives of a mother and her eight-year-old daughter. According to Manitoba RCMP, Singh arrived in Canada Thursday morning on an Ethiopian Airlines flight, where Peel Regional Police and Canada Border Services Agency officers arrested him. The charges stem from a crash on November 15, 2024, when Singh allegedly drove a semi-trailer truck through a stop sign on Highway 201 near Altona, roughly 90 kilometers southwest of Winnipeg, striking an SUV. The SUV's driver, 35-year-old Sara Unger from the rural municipality of Rhineland, died at the scene. Her daughter, eight-year-old

Alexa, was airlifted to hospital but succumbed to her injuries shortly after. Singh was also hospitalized after the crash but disappeared following his release, prompting a Canada-wide warrant issued later that month. Authorities from multiple agencies, including the RCMP, CBSA, and Manitoba Motor Carrier Enforcement, coordinated efforts to locate and arrest Singh. RCMP officials acknowledged the immense grief endured by the Unger family and expressed gratitude to all those involved in bringing Singh into custody. Singh faces two counts of dangerous operation of a motor vehicle causing death and one count of obstructing a police officer. He remains in custody and is expected to be transferred to Manitoba in the coming days to face the charges.

U.S. Sanctions Canadian ICC Judge, Escalating Tensions with Ottawa

The United States has imposed sanctions on four senior officials of the International Criminal Court (ICC), including Canadian judge Kimberly Prost, a move that could strain relations with Ottawa as trade negotiations with Washington continue. Prost, a University of Manitoba graduate and former Justice Canada official, was among those targeted alongside a French judge and two deputy prosecutors. U.S. Secretary of State Marco Rubio labeled the ICC a "national security threat," criticizing its

investigations into U.S. military actions in Afghanistan and its recent arrest warrant for Israeli President Benjamin Netanyahu. Canada has long been a key supporter of the Hague-based court, helping shape its creation in 2002 and providing significant financial backing. Prost, now the second Canadian to serve as an ICC judge, was part of the 2020 panel that unanimously authorized an investigation into war crimes involving the Taliban, Afghan forces, and U.S. personnel. Legal scholars have

condemned the sanctions, arguing they undermine international justice and send a message that powerful nations can act with impunity. Critics warn the move could complicate Canada's trade discussions with the U.S., as Ottawa navigates how to respond without jeopardizing economic priorities. While France and other allies have expressed strong support for the ICC, the sanctions raise broader concerns about compliance and respect for international law.

Ford Pressures Ottawa to Secure Tariff Relief for Key Industries

Ontario Premier Doug Ford is calling on Prime Minister Mark Carney to ensure any trade agreement with the United States includes support for Canadian industries hurt by ongoing U.S. tariffs. Speaking after Ottawa announced it would lift counter-tariffs on CUSMA-

highlighted the importance of leveraging domestic resources to reduce the damage caused by U.S. tariffs. He reiterated his call for federal policies that prioritize the use of Ontario and Canadian steel in infrastructure, defense, and industrial projects to support local jobs and industry growth. The comments come amid ongoing negotiations between Canada and the United States aimed at reshaping trade terms and reducing tensions that have escalated over tariff disputes. Ford stressed that Canada must act quickly to protect its economic interests while pursuing a long-term strategy to strengthen domestic production. The premier's remarks add pressure on Ottawa as it navigates complex trade talks that will determine the future of key Canadian industries facing significant cross-border challenges.

Carney's First 100 Days: Some Progress and Challenges Ahead

Prime Minister Mark Carney entered office with promises of urgency, pledging to confront U.S. tariffs, dismantle internal trade barriers, fast-track major projects, and tackle Canada's housing crisis. One hundred days later, his government has made visible progress in some areas while falling behind on others, leaving Canadians divided on whether the bold start has delivered meaningful results. On trade, Carney has worked to manage the escalating tariff dispute with U.S. President Donald Trump. Although Canada has rolled back some retaliatory tariffs and strengthened ties with Mexico and Europe, core issues remain unresolved. Steel, aluminum, and auto tariffs continue to strain Canadian

industries, and a new trade deal with Washington remains elusive. Analysts credit Carney for staying measured, but the economic pain from tariffs is building with no clear resolution in sight. Domestically, the government pushed through the One Canadian Economy Act to reduce internal trade barriers and fast-track major projects. However, the legislation has drawn backlash from Indigenous communities, who say their concerns were sidelined. Meanwhile, the ambitious housing agenda — including the creation of Build Canada Home — remains in the planning stages, and developers are pushing Ottawa to collaborate rather than create a competing

federal agency. On defence and foreign affairs, Carney has committed to historic increases in military spending, promising to reach five percent of GDP by 2035. He has signed new agreements with the European Union, expanded Arctic security initiatives, and taken steps toward greater independence from U.S. protection. Critics argue, however, that the rapid build-up risks long-term fiscal strain. Canadians are also watching closely for action on health care and immigration. Pharmacare negotiations have stalled, creating uncertainty about future access to essential medications. Immigration reforms aimed at balancing economic needs with housing and infrastructure pressures are

still in early stages, with premiers pressing Ottawa for more regional control. As Carney prepares for a critical fall budget, observers say the next phase will determine whether his government can convert early

momentum into lasting achievements. The challenge will be to deliver on promises without overextending Canada's finances — a balancing act that will define the rest of his mandate.

I offer a professional approach, effective marketing, and smooth transactions

STRESS-FREE MORTGAGE SOLUTIONS

BUY - SELL - IMORTGAGE

Always available
for you

Market expertise
you can trust

Vikram Jit Kashyap
Real Estate & Mortgage Broker

Charisma
Agence Immobilière

514-312-6400

DOMINION LENDING
CENTRES

GP SINGH
Immigration
ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ
Licenced Immigration Consultant
Refugee Cases
Family PR
Study Permit
Super Visa
Visitor Visa
5145597525
7914 Rue Lefebvre, LaSalle, QC H8N 2A8

GP SINGH
IMMIGRATION INC.
Case Appeal
Citizenship
Passport
PR Card renew
Hearing Practice
5146131608

Gaganpreet Singh
(MEgg, RCIC-IRB)
Commissioner of Oath

Real
INTERNATIONAL EDITION

www.desitimes.ca
Weekly

Matrimonial
Canadian Well settled Sikh khatri
ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ Canadian Born 1993
Born ਲੜਕੀ ਕੱਦ 5 ਫੁੱਟ 9 ਇੰਚ, Accounting
ਦੀ Degree Holder Air Canada ਦੇ Head
Quater Finance department ਵਿਚ ਕੰਮ
ਕਰਦੀ ਲਈ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕਾ Canadian
Born ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ well settled ਪਰਿਵਾਰ
ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਔਛੀ ਜਾਬ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ
ਹੋਵੇ। ਕੱਦ 6 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਦਾੜੀ Trim ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।
Please Send Biodata and
Pictures. Contact : Cell 514-465-
8920, Whatsapp 514-465-8920

DESI TIMES WEEKLY
VOLUME 7
ISSUE #521
FRIDAY, 29 AUGUST, 2025

Canada's Trade Deficit Soars to \$19.5B Amid U.S. Tariffs and Falling Exports

Canada's trade deficit in goods and services widened sharply in the second quarter of 2025, hitting \$19.5 billion, according to new data from Statistics Canada. The figure marks a steep jump from the \$800 million deficit recorded in the first quarter, as U.S. tariffs and a stronger Canadian dollar weighed heavily on exports. The trade surplus with the United States — Canada's largest trading partner — shrank dramatically, falling from \$31.3 billion in the first quarter to \$10.1 billion in the second. Moshe Lander, an economist at Concordia University, said the growing gap reflects the impact of the ongoing trade tensions. "In the middle of a trade war with the U.S., it's no surprise that we're exporting substantially less to our major partner," Lander explained, noting that reduced exports could lead to cutbacks in manufacturing jobs and higher unemployment. Exports to countries outside the U.S. also dipped slightly, sliding from \$31.8 billion to \$29.6 billion. The slowdown highlights the challenge Canada faces in diversifying its

trade relationships, a goal Prime Minister Mark Carney has made central to his economic strategy. Carney recently traveled to Germany to promote Canadian critical minerals, metals, and energy in the European market, signaling a push to expand beyond traditional U.S.-focused trade patterns. Experts, however, argue that Canada should have moved earlier to build stronger global ties. "We got complacent with our U.S. partnership," Lander

said, pointing out that Canada lacked strong international allies when tariffs were first threatened. Despite the widening deficit, Canada remains a major exporter, with nearly half a trillion dollars in goods leaving the country annually. However, economists warn that unless trade diversification accelerates and tensions with the U.S. ease, the growing gap could place increasing pressure on Canada's economy and labor market.

Canada Post Urges Union to Scale Back Demands Amid Deepening Financial Losses

Canada Post is calling on the Canadian Union of Postal Workers (CUPW) to reconsider its bargaining position as negotiations continue with little sign of progress. The Crown corporation, which reported a staggering \$407-million loss before taxes in the second quarter of 2025 — a sharp contrast to a \$30-million profit during the same period last year — says the union's proposals are "unaffordable" and fail to address the company's financial realities. In a statement, Canada Post said that despite months of negotiations and worsening losses, CUPW has maintained

or expanded its list of demands. The company emphasized the need for "workable solutions" to restore stability and end ongoing disruptions, such as the overtime ban currently in place. Canada Post attributed much of its revenue drop to both labour actions and the shift of businesses to competing delivery services. CUPW rejected Canada Post's claims, accusing the corporation of misrepresenting the state of negotiations and failing to bargain in good faith. The union said its proposals, submitted earlier this month, are aimed at protecting jobs,

improving service, and securing the postal system's future. It also reiterated its refusal to accept rollbacks or concessions that would weaken the workforce. The dispute comes as Canada Post grapples with what an Industrial Inquiry Commission has described as an "existential crisis," warning that the company is effectively insolvent. The commission has recommended major changes to help stabilize operations, including scaling back daily deliveries and expanding community mailbox use.

20th Edition of SAWID Business Directory.
2025
To publish
your advertisement
as low as
\$100 contact:
singhatthwal@gmail.com
manjeetatthwal@gmail.com
Mobile No. +1 (438) 500-6024
Office number: 514-798-1794
www.sawidcanada.com

COMING
SOON